

PSALMEN

25-31

Vertrouwen op God, verlangen naar Zijn aanwezigheid en wachten op Zijn uitkomst

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/25-31

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Inleiding en opbouw van Psalm 25	2 min	5
2	Niet beschaamd worden door vertrouwen	2 min	6
3	Gods leiding en wachten op Hem	3 min	7
4	Jezus en Paulus wachtten op Gods tijd	2 min	9
5	Zonden vergeten in het nieuwe verbond	2 min	10
6	God onderwijst zondaars en zachtmoedigen	2 min	11
7	Vergeving, ontzag en Gods verbond	2 min	13
8	David's gebed voor zichzelf en Israël	2 min	14
9	Gods huis in Psalmen 26, 27 en 28	6 min	15
10	Jezus en de gemeente als Gods woning	2 min	18
11	Psalm 26: oprechtheid en liefde voor Gods huis	5 min	19
12	Psalm 27: onbevreesd vertrouwen op God	4 min	23
13	Eén verlangen: wonen bij de Heere	3 min	25
14	God zoeken in werk en dagelijks leven	3 min	27

15	Schuilen bij God en Zijn aangezicht zoeken	5 min	29
16	Door God aanvaard ondanks afwijzing	2 min	32
17	Niet bezwijken maar blijven hopen	4 min	34
18	Wachten op God geeft nieuwe kracht	5 min	36
19	Psalm 28: leven door Gods stem	2 min	39
20	Acht slaan op Gods werk	3 min	40
21	Het opschrift en de inwijding van Psalm 29	3 min	42
22	Het gezag van Gods stem	4 min	44
23	Gods woord als adem en stormwind	2 min	46
24	De schoonheid van heiligheid	4 min	47
25	Gods stem over bomen, dieren en storm	5 min	50
26	Psalm 30: genezen en gered van het graf	3 min	53
27	Na een nacht van verdriet komt vreugde	2 min	55
28	Van zorgeloze voorspoed naar gebed	2 min	56
29	Ziekte, rouw en herstel als beeldspraak	2 min	58

30	Bekleed met vreugde en lof	3 min	60
31	Psalm 31: van angst naar vertrouwen	1 min	62
32	Psalm 31 in de gebeden van anderen	5 min	62
33	Psalm 31: gebed om redding en bescherming	4 min	66
	Om verder te lezen		68

1

Inleiding en opbouw van Psalm 25

Laten we de Bijbel openslaan bij Psalm 25. In onze vorige les zijn we tot en met Psalm 21 gekomen. Nu slaan we Psalm 22, 23 en 24 over, omdat we die bij een andere gelegenheid hebben behandeld, toen we spraken over Messiaanse psalmen. Zo komen we nu bij Psalm 25. Als je dit lied al hebt leren zingen, zal deze psalm je heel vertrouwd zijn. Er staan veel bekende verzen in, omdat deze psalm lang geleden op muziek is gezet en in veel gemeenten tamelijk bekend is. Enkele werkelijk voortreffelijke verzen eruit worden in het lied gebruikt. Hoewel niet alle verzen deel uitmaken van het lied, staat de psalm beslist vol rijke inhoud.

Eén bijzonderheid van deze psalm die je in de Engelse vertaling niet kunt zien, is dat dit opnieuw een acrostische psalm is. Dat wil zeggen dat hij de letters van het Hebreeuwse alfabet doorloopt. Er zijn 22 verzen en 22 letters in het Hebreeuwse alfabet. Elk vers begint dus met de volgende letter en zo wordt het hele alfabet doorlopen.

Hij luidt als volgt:

mijn God, op U vertrouw ik; beth laat mij niet beschaamd worden, laat mijn vijanden niet van vreugde over mij opspringen. Ja, allen die U verwachten, worden niet beschaamd; gimel beschaamd worden zij die zonder reden trouweloos handelen.

PSALMEN 25:2-3

Wat de opbouw van deze psalm betreft, zien we behalve dat het een acrostische psalm is, dat hij in elk geval aan het begin meestal uit tweetallen van verzen bestaat. Vers 2 en 3 horen volgens mij bij elkaar; vers 4 en 5; vers 6 en 7; vers 8 en 9; vers 10 en 11; en

mogelijk vers 12 en 13. Daarna lijken de verzen inhoudelijk niet meer op die manier twee aan twee bij elkaar te horen.

Je ziet bijvoorbeeld dat in vers 2 en 3 beide keren sprake is van beschaamd worden:

Ja, allen die U verwachten, worden niet beschaamd; gimmel beschaamd worden zij die zonder reden trouweloos handelen. HEERE, maak mij Uw wegen bekend, daleth leer mij Uw paden.

PSALMEN 25:3-4

2

Niet beschaamd worden door vertrouwen

Beschaamd worden heeft in de Schrift te maken met teleurgesteld worden: op God vertrouwen terwijl Hij niet te hulp komt, of ergens op vertrouwen terwijl het niet uitkomt. We weten dat Paulus hetzelfde woord gebruikt in Romeinen 5. Niet hetzelfde Hebreeuwse woord, want hij schreef in het Grieks, maar in het Engels staat hetzelfde woord en wordt het op dezelfde manier gebruikt. In Romeinen 5 zegt hij dat wij ons verheugen in de hoop op de heerlijkheid van God. Er staat:

En de hoop beschaamt niet.

ROMEINEN 5:5

Hoop maakt ons niet beschaamd. Hij zegt:

Omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is.

ROMEINEN 5:5

Hij bedoelt daarmee dat onze hoop niet teleurgesteld zal worden.

Waar hij hier zegt:

Laat me niet voor schut staan, zegt hij in wezen:

Stel me niet teleur. Ik vertrouw op U. Mijn God, ik vertrouw op U. Stel me niet teleur. Laat mijn vijanden me niet verslaan.

In feite breidt hij zijn gebed uit tot iedereen die op Hem vertrouwt:

Ja, allen die U verwachten, worden niet beschaamd; gimmel beschaamd worden zij die zonder reden trouweloos handelen. HEERE, maak mij Uw wegen bekend, daleth leer mij Uw paden.

PSALMEN 25:3-4

Maar wat de vijanden betreft: laat hen gerust beschaamd worden. Laat hen teleurgesteld worden. Over degenen die schade willen aanrichten, die haatdragend zijn en zonder reden Gods wet overtreden, zegt hij:

Laat hen voor schut staan.

Dan horen volgens mij de volgende twee verzen bij elkaar:

3

Gods leiding en wachten op Hem

Leid mij in Uw waarheid en leer mij, he, waw want U bent de God van mijn heil; U verwacht ik de hele dag. Denk aan Uw barmhartigheid, HEERE, en Uw goedertierenheid, zain want die zijn van eeuwigheid.

PSALMEN 25:5-6

Deze twee verzen spreken erover dat God hem leidt, hem de weg wijst en hem het juiste pad toont. Hij wil niet alleen door God verdedigd worden, en hij verwacht ook niet zomaar, zonder voorwaarden, dat God hem zegent. Op grond van zijn gehoorzaamheid en zijn verlangen om God te volgen, meent hij dat hij het recht heeft om onderweg Gods bescherming te vragen, en ook om Zijn leiding op die weg.

Let erop dat de uitdrukking ‘wachten op God’ hier tweemaal voorkomt, in vers 3 en in vers 5. In vers 3:

Ja, laat niemand die op U wacht voor schut staan.

Aan het einde van vers 5:

Ik wacht de hele dag op U.

Deze uitdrukking, ‘wachten op God’, komt veel voor in de Psalmen en elders in de Schriften, bij de profeten en op andere plaatsen. Ze heeft verschillende betekenissen, maar heeft in wezen te maken met geduldig zijn. Elders wordt ons gezegd:

Zwijg voor de HEERE en verwacht Hem; ontsteek niet in woede over wie voorspoedig zijn weg gaat, over iemand die listige plannen uitvoert.

PSALMEN 37:7

In Psalm 27, vers 14 staat:

Wacht op de HEERE, wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken; ja, wacht op de HEERE.

PSALMEN 27:14

Op de Heere wachten betekent op Hem vertrouwen, rusten in het feit dat Hij op Zijn tijd voor alles zal zorgen, en rustig op Hem wachten, moed vatten en wachten totdat Hij handelt.

Er staat heel veel in de Schrift over wachten op God. Andrew Murray schreef een boek met de titel *Waiting on God*, waarin hij dertig overdenkingen opnam. Elke overdenking was gebaseerd op een ander vers uit de Schrift dat iets te maken had met wachten op God. In dat boek belichtte hij vrijwel elk denkbaar aspect van het wachten op God. In Jesaja, de Psalmen en andere gedeelten worden we heel vaak aangespoord om op God te wachten. Dat laat zien dat we geduld nodig hebben. Geduld is een vrucht van de Geest. En we kunnen zien dat we de dingen alleen maar in het honderd kunnen

sturen als we op God vooruitlopen, of als we proberen een bevrijding tot stand te brengen voordat God dat heeft gedaan. We moeten wachten tot God ons het sein geeft om te beginnen.

4

Jezus en Paulus wachtten op Gods tijd

Denk bijvoorbeeld eens aan Jezus. Vanaf Zijn jeugd wist Hij dat Hij de Messias was en dat Hij gekomen was om de wereld te redden. Denk je dat het met die kennis gemakkelijk voor Hem was om dertig jaar van Zijn leven als timmerman te werken, terwijl Hij wist dat het Zijn bestemming was om het evangelie te verkondigen, voor de zonden van de wereld te sterven en al die dingen te doen? Het lijkt mij dat Hij sterk geneigd zou zijn om ongeduldig te worden en te zeggen:

Dat timmerwerk stelt niets voor vergeleken met waar ik werkelijk voor geroepen ben. Wat heeft dit voor zin?

Toch moest Hij wachten tot God Hem riep om eropuit te gaan.

Ook de apostel Paulus werd op het moment dat hij tot bekering kwam geroepen om een getuige voor de heidenen te zijn. Maar hij werd daar pas werkelijk voor afgezonderd en uitgezonden in Handelingen, hoofdstuk 13. Dat was waarschijnlijk minstens veertien jaar na zijn bekering, toen de Heilige Geest zei:

En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest:
Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk
waartoe Ik hen geroepen heb.

HANDELINGEN 13:2

Het is dus nodig op God te wachten tot Hij ons het sein geeft om met de bediening te beginnen, en te wachten op de verwezenlijking van de dromen en visioenen die God ons heeft gegeven. Dit geldt ook voor het wachten op antwoorden op gebed, op bevrijding van onze vijanden en op het wegnemen van onze problemen. Om door beproevingen heen te komen, moet je ze soms gewoon uitzitten. God zal ons

namelijk bevrijden en ons eruit halen, maar wij moeten geduld hebben. We zijn nu al twee verwijzingen naar het wachten op God tegengekomen, en we zullen er nog meer aantreffen.

5

Zonden vergeten in het nieuwe verbond

Vers 6 en 7 horen bij elkaar:

Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd of aan mijn overtredingen; cheth denkt U aan mij naar Uw goedertierenheid, omwille van Uw goedheid, HEERE. Goed en waarachtig is de HEERE, teth daarom onderwijst Hij zondaars in de weg.

PSALMEN 25:7-8

Deze verzen zijn met elkaar verbonden door het gemeenschappelijke woord 'gedenk'. Hij zegt:

Denk hieraan, maar denk daar niet aan. Denk aan Uw barmhartigheid. Denk aan Uw liefde. Denk eraan hoe U eerder al genade hebt getoond aan zondaars zoals ik. Maar als U aan mij denkt, denk dan alstublieft niet aan de zonden uit mijn jeugd.

Hij is zich er sterk van bewust dat hij diep in de problemen zou zitten als de zonden van zijn jeugd werden meegerekend, en hij vraagt God om ze te vergeten. Dat is niet zo eenvoudig. God kan zonden vergeten. Dat zegt Hij in Jeremia hoofdstuk 31, en ik denk dat het vers 33 is, waar Hij zegt dat Hij hun ongerechtigheid zal vergeven en aan hun zonde niet meer zal denken.

Maar dat zou onder de voorwaarden van het nieuwe verbond zijn, want dit staat twee verzen na de uitspraak waarin Hij zegt:

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten,

JEREMIA 31:31

Hij zegt vervolgens dat Hij Zijn wet in hun hart zal schrijven, enzovoort. Dat wordt in Christus vervuld. Op dat punt zegt Hij:

Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken.

JEREMIA 31:34

God heeft dus een manier gevonden waarop Hij de zonden van onze jeugd niet meer kan gedenken.

6

God onderwijst zondaars en zachtmoedigen

Dan gaan we verder met vers 8 en 9:

Hij leidt zachtmoedigen in het recht, jod Hij leert zachtmoedigen Zijn weg. Alle paden van de HEERE zijn goedertierenheid en trouw kaph voor wie Zijn verbond en Zijn getuigenissen in acht nemen.

PSALMEN 25:9-10

Deze twee verzen gaan erover dat God de mensen Zijn weg leert. Hij onderwijst zondaars en Hij onderwijst de zachtmoedigen. Gewoonlijk kan dat dezelfde groep zijn. Als mensen zichzelf niet als zondaars beschouwen, zien ze zichzelf meestal als

rechtvaardig. Ze zijn doorgaans hoogmoedig en niet het soort mensen dat tot God om hulp roept, omdat ze hun eigen zonde niet zien. Jezus zei:

Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

MATTHEÛS 9:13

Mensen die zichzelf rechtvaardig vonden, zouden nooit tot Hem komen, net zoals mensen die niet weten dat ze ziek zijn niet naar een arts gaan. Degenen die zachtmoedig en nederig hun zonde erkennen, zijn de mensen aan wie God Zijn wegen zal leren.

Je kunt dus zien dat de verzen tot nu toe steeds door een bepaalde gedachte aan elkaar gekoppeld zijn. Vers 2 en 3 zijn gekoppeld door de gedachte beschaamd of teleurgesteld te worden. Vers 4 en 5 zijn gekoppeld door de gedachte dat God Zijn paden leert. Vers 6 en 7 zijn gekoppeld door het woord 'gedenk':

Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd of aan mijn overtredingen; cheth denkt U aan mij naar Uw goedertierenheid, omwille van Uw goedheid, HEERE. Goed en waarachtig is de HEERE, teth daarom onderwijst Hij zondaars in de weg.

PSALMEN 25:7-8

En vers 8 en 9 zijn gekoppeld door het begrip dat God Zijn wegen onderwijst en Zijn paden leert aan degenen die zich zachtmoedig aan Hem onderwerpen.

7

Vergeving, ontzag en Gods verbond

Dan staat er in vers 10 en 11:

Omwille van Uw Naam, HEERE, lamed vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot. Wie is de man die de HEERE vreest? mem Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen.

PSALMEN 25:11-12

De verwijzing naar barmhartigheid en waarheid in vers 10 correspondeert met de verwijzing naar:

vergeef mijn schuld.

Met andere woorden: betoon mij barmhartigheid en waarheid vanwege mijn ongerechtigheden.

Nu vers 12 en 13:

Zijn ziel overnacht in het goede, nun zijn nageslacht zal de aarde bezitten. Vertrouwelijk gaat de HEERE om met wie Hem vrezen, samech Zijn verbond maakt Hij hun bekend.

PSALMEN 25:13-14

Op dit punt hebben we niet werkelijk zo'n duidelijk verband tussen de twee verzen als in de eerste helft van de psalm. Vers 11 vormt het midden. Zoals ik al zei, is dit een acrostische psalm. De eerste helft lijkt uit versparen te bestaan, terwijl dat in de tweede helft niet zo is.

Mijn ogen zijn voortdurend gericht op de HEERE, ain want Hij bevrijdt mijn voeten uit het net.

PSALMEN 25:15

Let eens op enkele thema's die hier terugkeren. We hebben het wachten op God en de vreze des Heeren, die in vers 12 en 14 worden genoemd. We hebben de verwijzing naar het verbond in vers 10 en 14. Dit zijn enkele van de gedachten die de psalmist bezighouden. Hij houdt Gods verbond. God heeft bepaalde verbonden gesloten, beloften aan Zijn volk gedaan. Zij die de Heere vrezen en zij die op God wachten, zullen de weldaden van dat verbond ervaren.

8

Davids gebed voor zichzelf en Israël

Wend U tot mij en wees mij genadig, pe want ik ben eenzaam en ellendig. De benauwdheden van mijn hart hebben zich wijd uitgestrekt, tsade bevrijd mij uit mijn angsten. Zie mijn ellende en mijn moeite, resj neem weg al mijn zonden. Zie mijn vijanden, want zij worden talrijk, zij haten mij met een dodelijke haat. Bewaar mijn ziel en red mij; sjin laat mij niet beschaamd worden, want tot U heb ik de toevlucht genomen. Laat oprechtheid en vroomheid mij beschermen, taw want ik verwacht U. O God, verlos Israël uit al zijn benauwdheden.

PSALMEN 25:16-22

Daar wacht hij opnieuw op God. In het laatste vers wendt hij zich af van zijn eigen persoonlijke problemen. Al die tijd spreekt hij in de eerste persoon enkelvoud: red mij, bevrijd mij, help mij. Nu grijpt hij deze gelegenheid aan om niet alleen voor zichzelf te bidden, maar ook voor het hele volk. Aangezien volgens het opschrift van de psalm David hier bidt, treedt hij als koning op als voorbidder voor het volk. Eerst bidt hij voor zichzelf. Daarna bidt hij als koning ook voor het volk, opdat het dezelfde voorspoed mag genieten die hij God vraagt hem te schenken.

Verlos Israël, o God, uit al zijn ellende.

Het woord 'zijn' staat in het enkelvoud. Dat laat eenvoudig zien dat het volk Israël als één man wordt gezien. Bedenk dat het volk Israël genoemd werd naar de man Israël, die nu natuurlijk al lang dood is. Hij kon onmogelijk over die man spreken. Hij sprak over het volk Israël. God sprak vaak over Israël als over één individu. Zo spreekt Hij ook over de gemeente als één nieuwe mens, omdat Hij ons als één geheel ziet. Hij ziet ons als één persoon, verenigd.

9

Gods huis in Psalmen 26, 27 en 28

Nu hebben Psalm 26, 27 en 28 één ding gemeen dat ze met elkaar verbindt, namelijk verering voor het huis van de Heere. Dit zijn psalmen van David. Hij heeft ze alle drie geschreven. David leefde in een tijd waarin God geen tempel had. Er was nog geen tempel gebouwd. Bedenk dat David de tempel wilde bouwen, maar God stond hem dat niet toe. Later, na Davids dood, bouwde Salomo de tempel. Toch spreekt David over het huis van de Heere. Het is duidelijk dat hij het niet over de hemel heeft, of over iets onstoffelijks van die aard. Hij spreekt over de woning van God,

HEERE, ik heb lief het huis waar U woont en de tabernakel, de woonplaats van Uw eer.

PSALMEN 26:9

in vers 8 van deze psalm.

In Psalm 27, vers 4:

Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

PSALMEN 27:4

In Psalm 28, vers 2:

Hoor mijn luide smeekbeden wanneer ik tot U roep en mijn handen ophef naar Uw binnenste heiligdom.

PSALMEN 28:3

Het woord 'oracle' verwijst in dit geval naar het heilige der heiligen in de tempel. In het Oude Testament, vooral in het boek Exodus, werd het woord 'oracle' gebruikt als synoniem voor het heilige der heiligen. Hoewel David niet leefde in een tijd waarin de tempel al gebouwd was, leefde hij natuurlijk wel toen de tabernakel nog overeind stond. De ark van het verbond die daar stond, vertegenwoordigde Gods aanwezigheid. Voor hem was het huis van de Heere de tabernakel, die later door Salomo vervangen zou worden door de tempel.

Deze psalmen geven uitdrukking aan een gemeenschappelijke verering voor de tempel. Ze spreken er niet allemaal op precies dezelfde manier over. In Psalm 26 lijkt hij God te vragen hem in het gelijk te stellen, zijn hart te doorzoeken en hem in wezen geschikt te maken om zijn smeekbede in de tempel of in de tabernakel te doen. In Psalm 27 zien we hem zeggen dat zijn hele verlangen ernaar uitgaat zijn hele leven in Gods aanwezigheid door te brengen, in Zijn tabernakel, in Zijn tempel. In Psalm 28 zien we hem daadwerkelijk een smeekbede doen bij het heilige der heiligen. Hij heft zijn handen op naar God en aanbidt Hem bij het heilige der heiligen, oftewel de 'oracle'.

Het kan zijn dat David het op dat moment had over de tent die hij in Jeruzalem voor de ark van het verbond had opgezet. Misschien noemde hij ook die de 'oracle', omdat de ark daar aanwezig was. We weten dat David meer gefascineerd was door de ark dan door de tabernakel zelf. In de tijd van David stond de tabernakel in Nob, niet in Jeruzalem. De tabernakel werd nooit naar Jeruzalem gebracht, maar de ark wel, omdat David die dicht bij zich wilde hebben. Hij bracht de ark naar Jeruzalem en zette een tijdelijk afdak of een tijdelijke tent op om de ark daarin te zetten. Misschien is dat ook waar hij hier telkens naar verwijst wanneer hij het over de tempel heeft. Misschien verwijst hij niet naar de eigenlijke tabernakel die in de dagen van Mozes

was gemaakt en die in zijn tijd in Nob stond. Misschien verwees hij naar die andere tabernakel, die hij in Jeruzalem had opgezet om de ark daarin te plaatsen, voordat de tempel gebouwd werd.

Hoe dan ook, we zien dat hij de tempel liefheeft. Hij heeft die niet lief omdat hij alleen maar godsdienstig is en gefascineerd is door relikwieën en godsdienstige attributen, maar omdat God daar woont. Hij wil in de tempel wonen, zodat hij de schoonheid van de Heere kan aanschouwen, daar voor God zijn verzoeken kan doen en daar zijn handen in aanbidding kan opheffen, volgens Psalm 28.

We kunnen dus zien dat Gods aanwezigheid in oudtestamentische tijden specifiek met de tempel werd verbonden en, nog specifiek, met de ark. Dit doet mij opnieuw neigen tot de gedachte dat hij zich in deze Psalmen meer bezighield met de ark en de plaats waar die zich in die tijd waarschijnlijk bevond, namelijk Jeruzalem. Het is mogelijk dat de ark op dat moment in het huis van Obed-Edom was, maar waarschijnlijk heeft hij het over de tent die hij in Jeruzalem had opgezet om de ark onder te brengen. In oudtestamentische tijden werd Gods aanwezigheid duidelijk geacht verbonden te zijn met de ark van het verbond.

Dat betekent niet dat zij God niet als transcendent beschouwden. Dat deden zij wel. Ze wisten dat God op geen enkel moment tot één plaats beperkt was. Toen Salomo de tempel bouwde, zei hij:

Wie zou echter kracht hebben om voor Hem een huis te bouwen? Voorzeker, de hemel, ja, de allerhoogste hemel, kan Hem niet bevatten! En wie ben ik, dat ik voor Hem een huis zou bouwen, als het niet was om reukoffers voor Zijn aangezicht te brengen?

2 KRONIEKEN 2:6

Dit geeft natuurlijk aan dat hij beseftte dat de tempel niet werkelijk de plaats was waartoe God beperkt was.

Niettemin meende men, vanwege het bijzondere bestel onder het oude verbond, dat God eigenlijk alleen bij de tempel, bij de ark, benaderd kon worden. Dat was de plaats waar God ervoor had gekozen de mens te ontmoeten. Als je God wilde ontmoeten,

moest je daarheen gaan. Je kon elders tot God bidden en Hij zou je horen, maar als het ging om werkelijk aanbidden en je offers aan God brengen, was de tempel, of waar de ark zich ook bevond, de enige plaats waar je dat kon doen. Men beschouwde dat bij uitstek als de plaats waar Gods aanwezigheid zichtbaar werd en waar de mens tot Hem kon naderen.

10

Jezus en de gemeente als Gods woning

We weten natuurlijk dat het Nieuwe Testament ons in Johannes 1:14 over Jezus vertelt dat

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Jezus was in feite de plaats waar God Zich in de eerste eeuw geografisch vestigde, toen Jezus naar de aarde kwam. Gods Geest was op Hem. Wie tot God wilde naderen, hoewel God transcendent was en Zijn hele universum vervulde, moest door Jezus komen, omdat Hij de ene plaats is die overeenkomt met de tabernakel.

De ark was een beeld van Christus, en Jezus verbleef in een lichaam als in een tabernakel onder ons. Dat wil zeggen: de heerlijkheid van de Heere, zoals die in oudtestamentische tijden de tempel en de tabernakel had vervuld, werd zichtbaar in het lichaam van Jezus. Johannes zegt immers:

het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien.

Wat het huis van God voor David was, schenkt nu Jezus en vervolgens Zijn lichaam, de gemeente, eenzelfde vreugde aan mensen die God aanbidden. Als mensen met God in contact willen komen, komen ze gewoonlijk via Zijn volk, via de gemeente, met Hem in contact. Hiermee wordt niet gezegd dat je niet tot God kunt bidden. Maar wie God

werkelijk wil dienen, werkelijk zijn offers aan God wil brengen en werkelijk wil binnengaan in Gods plan, moet dat via de gemeente doen, net zoals David en de mensen uit zijn tijd dat via de tabernakel moesten doen.

11

Psalm 26: oprechtheid en liefde voor Gods huis

Laten we deze drie Psalmen lezen. Sommige punten vereisen commentaar, andere niet.

Beproef mij, HEERE, ja, stel mij op de proef, toets mijn nieren en mijn hart.

PSALMEN 26:2

Dit lijkt trouwens op Psalm 17, doordat hij zo nadrukkelijk zijn onschuld betuigt en God zelfs oproept om vonnis over hem te vellen, omdat hij wist dat Gods vonnis positief zou zijn.

Want Uw goedertierenheid houd ik voor ogen, ik wandel in Uw waarheid.

PSALMEN 26:3

Ook hier staan de nieren voor de diepste beweegredenen.

Ik zit niet bij valsaards, met huichelaars ga ik niet om. Ik haat het gezelschap van kwaaddoeners, bij goddelozen zit ik niet. Ik was mijn handen in onschuld; ik ga rondom Uw altaar, HEERE, om een loflied te doen horen en al Uw wonderen te vertellen.

PSALMEN 26:4-7

Dit is waarschijnlijk op zijn minst een verwijzing naar de plechtigheden van de tabernakel. Of David dit werkelijk letterlijk deed, is de vraag, want alleen de priesters mochten dit doen. Wanneer een priester een offer bracht op het koperen altaar buiten de tabernakel, ging hij daarna naar het wasvat voor de reiniging en waste hij zijn handen. Nadat hij bij het koperen altaar het bloed had vergoten, reinigde hij dus zijn handen en ging hij de tabernakel zelf binnen. Daar bracht hij uiteindelijk reukwerk op het gouden altaar in de tabernakel. Hij verwijst hiernaar:

‘Ik zal in onschuld mijn handen wassen en zo rondgaan rond Uw altaar.’ Met andere woorden: pas nadat ik mijn handen gewassen heb, zal ik tot Uw altaar naderen. David heeft deze handelingen waarschijnlijk niet letterlijk in de tabernakel verricht, want alleen de priesters mochten dat doen. Hij was geen Leviet, en de wet bepaalde dat niemand die geen Leviet was bij die dingen in de buurt mocht komen. Toch zag hij zichzelf dit in geestelijke zin doen. Hij zag zichzelf als een brandoffer op het koperen altaar, hij waste zich door gehoorzaamheid aan de Heere en kwam voor God om op het gouden altaar het loffer te brengen.

HEERE, ik heb lief het huis waar U woont en de tabernakel, de woonplaats van Uw eer.

PSALMEN 26:8

Vers 8:

Neem mijn ziel niet weg met de zondaars, noch mijn leven met de mannen van bloed. In hun handen is schandelijk gedrag, hun rechterhand is vol geschenken. Ik echter, ik ga mijn weg in mijn oprechtheid, verlos mij dan en wees mij genadig. Mijn voet staat op een geëffende weg; in de samenkomsten zal ik de HEERE loven.

PSALMEN 26:9-13

In het eerste gedeelte spreekt hij erover dat hij ervan overtuigd is dat het goed met hem zal aflopen als God een oordeel zou uitspreken, omdat hij in zijn oprechtheid heeft gewandeld. Aan het einde zegt hij dat zijn voet op een effen plaats staat. Dat wil zeggen dat hij zich niet krom gedraagt. Het verwijst naar het innemen van een veilige en rechtvaardige positie.

Maar in vers 4 en 5 spreekt hij erover dat hij slechte mensen heeft gehaat. Daarom bidt hij in vers 9 en de verzen daarna:

Breng mij niet samen met die mensen. Ik hou niet van die mensen. Ik haat die mensen.

Wat ik liefheb, zegt hij in vers 8, is Uw huis:

Ik heb altijd gehouden van het huis waarin U woont, de plek waar Uw heerlijkheid verblijft.

Hij vindt het gewoon heerlijk om op die plaats te zijn waar God wordt geëerd.

Het is werkelijk waar: wanneer je de Heere liefhebt, wil je echt zijn waar Hij wordt geëerd. Je wilt onder mensen zijn die Hem eren. In Zijn gemeente hoort Hij natuurlijk geëerd te worden. Helaas kun je naar sommige plaatsen gaan die gemeenten worden genoemd, zonder daar ook maar iets van eer aan God te zien. Misschien worden daar in plaats daarvan mensen geëerd, toegejuicht en gehuldigd. Of misschien wordt daar een bepaalde traditie geëerd in plaats van God. Helaas zijn er tegenwoordig veel dingen die in gemeenten geëerd worden in plaats van God.

Maar iets waar wij van houden, en waarvan volgens mij de meesten van ons kunnen getuigen, is dat we de gemeente binnengaan en dat God daar werkelijk geëerd wordt. Dat is de plaats waar we echt willen wonen. We willen niet met goddeloze mensen bijeengebracht worden. We willen niet samen met hen over één kam geschoren worden. Er schuilt geen vreugde in gemeenschap met zulke mensen.

Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.

2 KORINTHE 6:14-16

Maar we vinden er wel vreugde in om in de tempel van God te zijn, in Zijn woning, waarvan ons wordt verteld dat die tegenwoordig het lichaam van Christus is. Wij zijn Zijn woning. Wij zijn de stenen die worden opgebouwd tot een heilige tempel, een heilige woning in de Heere. Daarom ben ik graag onder christenen die God eren, op een plaats waar Gods Naam en Zijn eer wonen.

12

Psalm 27: onbevreesd vertrouwen op God

Wanneer we verdergaan met hoofdstuk 27, zien we dezelfde gedachte, vooral in vers 4. Maar aan het begin vinden we een veel sterkere uitbarsting van vreugde, groot vertrouwen en geloof. Daar zegt hij:

Een psalm van David. De HEERE is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen? De HEERE is mijn levenskracht, voor wie zou ik angst hebben?

PSALMEN 27:1

Ook dit is door David geschreven. Er waren veel mensen voor wie hij bang had kunnen zijn. Hij heeft in het verleden beslist voor sommigen moeten vluchten. Maar hij zegt hier dat God zijn behoud is, wat bevrijding of veiligheid betekent, en dat Hij zijn licht is. Daarom hoeft hij niet bang te zijn in de duisternis. Hij hoeft niet bang te zijn voor gevaar. Daarom zegt hij:

Wie kan mij bang maken?

De Heere is werkelijk de kracht van mijn leven. Als God mijn kracht is, als Gods macht aan mijn kant staat, dan kan ik me nauwelijks iets voorstellen waarvoor ik bang zou kunnen zijn.

Paulus sprak soortgelijke woorden uit in het achtste hoofdstuk van Romeinen, waar hij zei:

Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

ROMEINEN 8:31

Als God mijn kracht is, voor wie kan ik dan bang zijn? Als Hij aan mijn kant staat, dan lijkt iedereen die tegen mij is in vergelijking daarmee nogal onbeduidend.

Vervolgens legt hij uit en getuigt hij ervan hoe God hem in het verleden veiligheid heeft gegeven. Hij zegt:

Toen kwaaddoeners op mij afkwamen, om mij levend te verslinden — mijn tegenstanders en mijn vijanden — struikelden zij zelf en vielen. Al belegerde mij een leger, mijn hart zou niet vrezen; al brak er een oorlog tegen mij uit, toch vertrouw ik hierop.

PSALMEN 27:2-3

Dat wil zeggen: mijn vertrouwen zal niet wankelen, zelfs niet als een leger, een legermacht, tegen mij optrekt. Als er oorlog tegen mij uitbreekt, zal ik zelfs in die situatie mijn vertrouwen behouden. Het doet me denken aan een andere psalm van David, Psalm 3, die we al hebben gelezen. Psalm 3 vers 6 zegt:

Ik vrees niet voor tienduizenden van het volk, die zich aan alle kanten tegen mij opstellen.

PSALMEN 3:7

Het opschrift van Psalm 3 vertelt ons dat dit was toen hij voor zijn zoon Absalom vluchtte. Hij verkeerde in gevaar, maar hij zei:

Ik zal zelfs niet bang zijn—

Hier zegt hij hetzelfde:

Al zou een menigte, een heel leger, zijn kamp tegen mij opslaan, dan nog zal mijn hart niet bang zijn. Zelfs als er oorlog tegen mij uitbreekt, blijf ik hierop vertrouwen.

Wij zouden diezelfde belijdenis moeten kunnen uitspreken in een tijd waarin veel mensen van onze generatie gewoon doodsbang rondlopen. Ze zijn bang voor wat hun te wachten staat. Als ik geen christen was, zou ik vermoedelijk óf bang zijn óf mezelf bedrinken. Want als je in de wereld bent, moet je wel bang, dronken of op een andere manier krankzinnig zijn, omdat er veel is waarvoor je terecht bang kunt zijn. Als je geen behoud hebt, als je voor je volledige veiligheid niet op God vertrouwt, dan is de

toestand in de wereld zo slecht dat je veel te vrezen zou hebben. Oorlog zou een van de voornaamste dingen zijn waarvoor je bang zou zijn, vooral het soort oorlog dat wij in onze tijd waarschijnlijk zouden meemaken.

Toch kunnen wij zeggen dat we hetzelfde vertrouwen zouden blijven houden dat we nu hebben, zelfs als er oorlog tegen ons zou uitbreken. Want wij vertrouwen wel op de Heere, en Hij is onze kracht, Hij is ons licht en Hij is ons behoud. Ik hoop dat dit voor jou geldt.

13

Eén verlangen: wonen bij de Heere

Hij zei dat er maar één ding was waar hij werkelijk naar gestreefd had. Vers 4:

Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

PSALMEN 27:4

Je hoeft eigenlijk maar naar één ding te streven. Jezus zei dat in Mattheüs 6:33. Hij zei:

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

MATTHEÛS 6:33

En daarmee bedoelde Hij voedsel, kleding en andere levensbehoeften. Het is niet nodig om naar veel dingen te streven.

Elders in de Schrift zei een schrijver die Agur heette dat hij iets van de Heere verlangde. In Spreuken 30:7 zegt hij:

Twee dingen heb ik van U gevraagd, onthoud ze mij niet, voordat ik sterf:

SPREUKEN 30:7

Let op het verschil tussen David en deze man. Deze man zei:

Er zijn twee dingen die ik nodig heb.

David zei:

Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

PSALMEN 27:4

Er was maar één ding dat David wilde, en deze man vroeg om twee dingen. Beide dingen die deze man wilde, hadden met zijn omstandigheden te maken. Ten eerste wilde hij dat alle leugenaars uit zijn gezelschap verwijderd werden. Hij wilde zijn leven leiden zonder aangevallen te worden door lasteraars en zonder omringd te zijn door mensen die niet te vertrouwen waren. Dat is geen erg klein verzoek.

Het andere was dat hij tot de middenklasse wilde behoren. Hij wilde niet te rijk zijn, omdat hij dacht dat dit zijn relatie met de Heere zou schaden, want dan zou hij op zijn rijkdom gaan vertrouwen. Maar hij wilde ook niet arm zijn, omdat hij dacht dat hij dan moreel niet sterk genoeg zou zijn om niet te stelen. Deze man was een morele zwakkeling, en hij zocht niet eerst het Koninkrijk van God. Hij zei dat er twee dingen waren die hij wilde, en geen van beide had werkelijk iets te maken met gemeenschap met God. Ze hadden te maken met het gemakkelijker maken van zijn leven en met het wegnemen van verleiding. Maar David zei:

Er is maar één ding waar ik naar heb verlangd.

We weten uit enkele andere passages, bijvoorbeeld uit Psalm 34, dat zij die de Heere zoeken verder niets hoeven te zoeken. In Psalm 34:10 staat:

Jonge leeuwen lijden armoede en honger, kaph maar wie de HEERE zoeken, hebben geen gebrek aan enig goed.

PSALMEN 34:11

Zij die de Heere zoeken, zullen aan geen enkel goed ding gebrek hebben. Je hoeft dus alleen maar de Heere te zoeken.

14

God zoeken in werk en dagelijks leven

De Heere zoeken betekent natuurlijk dat je ernaar streeft voortdurend in gemeenschap met Hem te zijn. Dat vereist een zekere mate van gehoorzaamheid en geloof. Het betekent in feite volledige gehoorzaamheid en volledig geloof. Iemand zou kunnen zeggen: 'Ik ga geen baan zoeken, want ik ga alleen de Heere zoeken.' Wat betekent het om de Heere te zoeken? 'Ik weet het niet. Ik denk dat het betekent dat ik veel moet bidden en vasten.' Misschien wel. Ik neem aan dat ook dat enigszins bij het zoeken van de Heere hoort, misschien zelfs voor een groot deel. Maar de Heere zoeken betekent ernaar streven om in ononderbroken gemeenschap met Hem te blijven, en dat vereist gehoorzaamheid.

Het kan zijn dat God iemand ertoe leidt om een baan te zoeken, een opleiding te volgen, een gezin te stichten of iets anders te doen wat op zichzelf geen godsdienstige of geestelijke bezigheid lijkt. Maar als God iemand daartoe leidt, dan houdt zijn zoeken naar de Heere ook in dat hij dat doet. Hij streeft ernaar in alles gehoorzaam te zijn, zodat zijn gemeenschap met de Heere niet verbroken wordt.

Jezus zei dat als je eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoekt, alle andere dingen je erbij gegeven zullen worden.

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

MATTHEÛS 6:33

In Psalm 34:10 staat:

wie de Heer zoeken, zal het aan niets goeds ontbreken.

Soms komt dat doordat Hij je, wanneer je de Heere zoekt, wegroept van je werk. Dan zal Hij op bovennatuurlijke wijze in je onderhoud voorzien en zal het je aan niets goeds ontbreken. Maar het kan ook zijn dat Hij je juist roept om ergens te werken. Je doet dat dan niet omdat je geld zoekt, maar omdat je de Heere zoekt. Je weet dat Hij je daar wil hebben, maar terwijl je dat werk doet, voorziet Hij ook in al het goede. Misschien krijg je een salaris en heb je alles wat je nodig hebt. Hoe dan ook, God zal dus in ons onderhoud voorzien. Soms zal dat op wonderbaarlijke wijze gebeuren, wanneer Zijn roeping ons wegleidt van de mogelijkheid om zelf in ons onderhoud te voorzien. Andere keren zal het op heel gewone manieren gebeuren, wanneer Zijn roeping ons naar de markt en naar gewone bedrijven brengt, zodat we daar een getuige voor Hem kunnen zijn.

In elk geval kun je beide groepen zien als mensen die de Heere zoeken, als ze werkelijk doen wat ze doen omdat ze ernaar verlangen dicht bij de Heere te zijn, zoals David dat verlangde. Hij zegt in feite:

Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

PSALMEN 27:4

Dat is in wezen wat hij zegt.

Hij wil gewoon een ononderbroken zicht op God en een ononderbroken gemeenschap met God hebben.

15

Schuilen bij God en Zijn aangezicht zoeken

Vers 5:

Want Hij doet mij schuilen in Zijn hut op de dag van het onheil.
Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij
hoog op een rots.

PSALMEN 27:5

Dat wil zeggen: als ik God zoek, zal Hij voor de rest zorgen. Als er moeilijkheden ontstaan doordat ik de Heere zoek, zal ik veilig zijn. Hij zal voor mij zorgen.

Dat God mij in het verborgene van Zijn tabernakel verbergt, verwijst waarschijnlijk naar hetzelfde als Psalm 91, die helemaal over veiligheid gaat. Psalm 91 begint:

Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal
overnachten in de schaduw van de Almachtige.

PSALMEN 91:1

Wonen in de verborgen plaats van de Allerhoogste. Vervolgens gaat de rest van Psalm 91 over de veiligheid van zo iemand.

Dat is waar David het hier in Psalm 27 ook over heeft. Hij zegt:

Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots. Nu heft mijn hoofd zich omhoog boven mijn vijanden, die mij omringen. Ik zal in Zijn tent offers brengen onder geschal van trompetten; ik zal zingen, ja, ik zal psalmen zingen voor de HEERE. Hoor, HEERE, mijn stem als ik roep; wees mij genadig en antwoord mij. Mijn hart zegt tegen U wat U Zelf zegt: Zoek Mijn aangezicht. Ik zoek Uw aangezicht, HEERE. Verberg Uw aangezicht niet voor mij. Wijs Uw dienaar niet af in toorn, U bent mijn hulp geweest; laat mij niet in de steek en verlaat mij niet, o God van mijn heil.

PSALMEN 27:5-9

Hier in vers 8 hoorde zijn hart God roepen, en wat hij God hoorde zeggen was:

Mijn hart zegt tegen U wat U Zelf zegt: Zoek Mijn aangezicht. Ik zóek Uw aangezicht, HEERE,

PSALMEN 27:8

Ik durf wel te veronderstellen dat iedereen op enig moment die stem in zijn hart heeft gehoord, die zegt:

Want Hij doet mij schuilen in Zijn hut op de dag van het onheil. Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots. Nu heft mijn hoofd zich omhoog boven mijn vijanden, die mij omringen. Ik zal in Zijn tent offers brengen onder geschal van trompetten; ik zal zingen, ja, ik zal psalmen zingen voor de HEERE. Hoor, HEERE, mijn stem als ik roep; wees mij genadig en antwoord mij. Mijn hart zegt tegen U wat U Zelf zegt: Zoek Mijn aangezicht. Ik zóek Uw aangezicht, HEERE, verberg Uw aangezicht niet voor mij. Wijs Uw dienaar niet af in toorn, U bent mijn hulp geweest; laat mij niet in de steek en verlaat mij niet, o God van mijn heil.

PSALMEN 27:5-9

God spreekt tot je:

Zoek Mij. Zoek Mij. Zoek Mij.

Dit kan soms een zekere mate van frustratie veroorzaken als we niet weten wat het betekent om Hem te zoeken. Waar moet ik Hem zoeken?

Natuurlijk zoeken we Hem, zoals ik eerder zei, door ernaar te streven Hem in alles gehoorzaam te zijn. We zoeken Zijn gunst en verlangen ernaar dat Zijn aangezicht over ons licht, door in Hem te geloven, Hem te vertrouwen en de dingen te doen waarvan we weten dat ze Hem behagen. Het betekent natuurlijk ook gebed en wachten op Hem. Al deze dingen maken deel uit van het zoeken van de Heere. Met andere woorden, daardoor komt je hele leven in het teken te staan van het zoeken naar God, in plaats van het najagen van iets anders. Alles wat je doet, doe je omdat je God najaagt. Je wilt Hem zoeken.

Maar vaak weten we niet waar we Hem kunnen vinden. Daarom zegt hij:

Toen U zei: Zoek Mijn nabijheid, reageerde mijn hart. Mijn hart zei: Heer, ik zal Uw nabijheid zoeken.

Ik zal gehoorzaam zijn. Ik zal doen wat U zegt. Maar hij zegt:

Verberg U niet voor mij, want ik kan zoeken en zoeken en zoeken, maar ik zal U niet vinden tenzij U Zichzelf bekendmaakt.

Bedenk dat een van Jobs raadgevers zei:

Kun jij vinden wat God onderzoekt? Kun jij de volmaaktheid van de Almachtige doorgronden?

JOB 11:7

Zoeken vanuit het vlees zal er niet toe leiden dat iemand God vindt. Hij is onzichtbaar. Hoe zoek je naar een onzichtbaar persoon? De enige manier waarop je Hem kunt vinden, is als Hij Zichzelf openbaart. Daarom zeg ik: Heere, ik weet dat U mij hebt gezegd Uw aangezicht te zoeken. Ik stem ermee in dat te doen. Maar U moet hier ook iets aan doen, want ik kan Uw aangezicht niet vinden als U het voor mij verbergt. Verberg Uw aangezicht niet voor mij. Met andere woorden: openbaar Uzelf aan mij.

16

Door God aanvaard ondanks afwijzing

Vers 10 zegt:

Want mijn vader en mijn moeder hebben mij verlaten, maar de HEERE zal mij aannemen.

PSALMEN 27:10

Dit is een goed vers voor iedereen die geen goede relatie met zijn ouders heeft gehad, die is afgewezen en afwijzing door zijn ouders heeft ervaren. We moeten leren ons gevoel van aanvaarding en ons gevoel van veiligheid te vinden in Gods aanvaarding.

De Bijbel zegt in Efeze hoofdstuk 1 dat God ervoor heeft gezorgd

dat God ervoor heeft gezorgd dat wij in de Geliefde aanvaard zijn

EFEZE 1:6

dat wil zeggen: in Christus. Wij zijn in Hem aanvaard. Wij zijn niet aanvaard vanwege onze rechtvaardige daden. Wij zijn niet aanvaard vanwege onze afkomst. Wij zijn niet aanvaard vanwege onze successen. Wij zijn uitsluitend aanvaard omdat wij in Christus zijn. Omdat Hij aanvaard is, zijn wij in Hem aanvaard. Zolang wij in Hem zijn, aanvaardt God ons volledig.

Nu kan het zijn dat mensen je niet aanvaarden. En als je niet leert om je zekerheid in God te vinden, zul je heel vaak worden neergeslagen en vervallen in moedeloosheid, gevoelens van afwijzing, enzovoort. Maar je moet je gevoel van eigenwaarde, je besef van identiteit en je gevoel van zekerheid vinden in het feit dat God je aanvaardt. Dat is wat David hier zegt:

Wanneer mijn vader en moeder me verlaten.

We weten niet van een moment waarop dat gebeurd is, waarop Davids ouders hem werkelijk in de steek hebben gelaten. Maar misschien spreekt hij hier hypothetisch, alsof hij wil zeggen:

Als mijn vader en moeder me zouden verlaten, zelfs als ze dat echt deden... Dat zijn de mensen die mij het meest toegewijd zouden moeten zijn, om over anderen nog maar te zwijgen. Als ouders niet aan jou toegewijd zijn, is dat eigenlijk het toppunt van afwijzing. Maar hij zegt dat zelfs op zo'n moment:

Want mijn vader en mijn moeder hebben mij verlaten, maar de HEERE zal mij aannemen.

PSALMEN 27:10

zodat ik niet neerslachtig hoef te worden door afwijzing, want de Heere heeft mij aanvaard. Hij heeft mij als verstotene gevonden en mij naar Zijn feestmaal gebracht.

17

Niet bezwijken maar blijven hopen

Nu krijgen we een gebed:

Geef mij niet over aan de begeerte van mijn tegenstanders, want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan en mensen die briesen van geweld.

PSALMEN 27:12

Vervolgens zegt hij, met andere woorden:

Ik zou bezweken zijn als ik niet had geloofd dat ik de goedheid van de HEERE zou zien in het land van de levenden.

PSALMEN 27:13

Bezwijken heeft te maken met het opraken van je kracht. Iedereen weet wat het betekent om flauw te vallen, hoewel de meesten van ons waarschijnlijk nog nooit zijn flauwgevallen. We hebben allemaal weleens in tekenfilms en films gezien dat vrouwen flauwvallen wanneer ze een muis zien, of iets dergelijks. Het betekent dat ze al hun kracht volledig verliezen en eenvoudigweg in elkaar zakken. Hij zegt:

Dan zou ik zijn bezweken.

Hij heeft het niet zozeer over lichamelijk flauwvallen in die betekenis. Hij bedoelt eenvoudigweg dat hij de hoop zou hebben opgegeven, de moed volledig zou hebben verloren en alle moed kwijtgeraakt zou zijn als hij geen hoop had gehad die hem op de been hield.

Hij geloofde dat hij op zijn minst de goedheid van de Heere zou zien, waarmee Gods voorzienigheid en Gods verlossing bedoeld worden, in het land van de levenden, in tegenstelling tot het land van de doden. Hij wist natuurlijk dat hij, als hij stierf, op een

dag bij de opstanding de goedheid van God zou zien. Maar hij geloofde dat hij zelfs in dit leven zou zien dat God hem te hulp kwam. Dat geloof hield hem op de been en weerhield hem ervan te bezwijken.

Jezus zei

En Hij sprak ook een gelijkenis tot hen met het oog daarop dat men altijd moet bidden en niet de moed verliezen.

LUKAS 18:1

dat wil zeggen: niet opgeven. Paulus zei dat we niet moe moeten worden goed te doen, want te zijner tijd zullen we oogsten als we niet bezwijken. Dat staat in Galaten hoofdstuk 6. Er staat dat we niet moe moeten worden goed te doen, want te zijner tijd zullen we oogsten als we niet bezwijken. We moeten dus niet bezwijken.

Er zijn tijden geweest, zelfs nog niet zo lang geleden, waarop ik me over sommige dingen een beetje zwak voelde worden. Wanneer je een grootse visie hebt en alles eruitziet alsof het werkelijk goed gaat, en je begint te hopen dat de bediening echt tot bloei zal komen, dan doet zich een crisis voor en krijg je met een paar ernstige teleurstellingen te maken. Ik heb dat een aantal keren meegemaakt — waarschijnlijk niet zo vaak als veel andere mensen, maar ruim vaak genoeg. Telkens wordt je hoop gewekt dat dit werkelijk het moment is waarop je de bediening tot volle ontplooiing zult zien komen. En dan wordt die hoop door een ontmoedigende omstandigheid de grond in geboord. Dan is er de verleiding om de hoop te verliezen.

De Bijbel zegt:

Uitgestelde verwachting krenkt het hart, maar een vervuld verlangen is een boom des levens.

SPREUKEN 13:12

Dat betekent dat wanneer je ergens je hoop op vestigt en het wordt uitgesteld of op de lange baan geschoven, je daar verbitterd over kunt beginnen te raken. Het kan je geest gaan beïnvloeden. We moeten eenvoudigweg besluiten dat wanneer we in de

verleiding komen om de hoop op te geven, in de verleiding komen om te bezwijken en in de verleiding komen om de moed te verliezen, we toch zullen blijven geloven dat we de goedheid van de Heere zullen zien in het land van de levenden. Hij zei:

Als ik toch niet had geloofd dat ik de goedheid van de HEERE zou zien in het land van de levenden, ik was vergaan.

PSALMEN 27:13

Paulus zegt in Galaten 6 vers 9:

En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven.

GALATEN 6:9

We moeten er dus voor oppassen dat we niet bezwijken. David zei dat het geheim om niet te bezwijken is dat je op de Heere hoopt. Geloof dat je opnieuw de goedheid van de Heere zult zien in het land van de levenden.

18

Wachten op God geeft nieuwe kracht

Zijn laatste uitspraak is:

Wacht op de HEERE, wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken; ja, wacht op de HEERE.

PSALMEN 27:14

Opnieuw heeft het met anderen te maken. Hij zegt:

Dan zou ik zijn bezwijken. Nu vertel ik jullie hoe je niet bezwijkt.

Je wacht op God, put moed uit je vertrouwen op Hem en houdt goede moed. Dan zul je merken dat Hij je hart zal versterken, zodat je niet bezwijkt, en dat Hij je geloof zal versterken.

De verwijzing naar God, Die je hart versterkt wanneer je op de Heere wacht, doet je misschien denken aan een nog bekender vers uit Jesaja 40, dat bepaald niet onbekend is. Jesaja 40 vers 31 zegt:

maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen,
zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen
en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.

JESAJA 40:31

David is het op dit punt met Jesaja eens: het geheim om niet te bezwijken is dat je op de Heere wacht, en Hij zal je versterken. David zegt dat Hij je hart zal versterken. Jesaja zegt in Jesaja 40, vers 31: je wacht op de Heere en je zult je kracht vernieuwen.

Het woord 'vernieuwen' daar betekent in het Hebreeuws eigenlijk veranderen of inwisselen. Je wisselt je kracht in. Dat kan een van twee dingen betekenen. Het betekent óf dat je jouw geringe kracht inwisselt voor Gods grote kracht. Je zult leven vanuit Gods kracht in plaats van vanuit je eigen kracht. Je geeft jouw leven met zijn zwakheden op en neemt Zijn leven met Zijn macht en kracht aan. Dat is mogelijk wat ermee bedoeld wordt, want het woord 'vernieuwen' betekent eigenlijk veranderen.

Of het kan een verwijzing zijn naar de arend zelf. Ergens anders in de Psalmen, in Psalm 103, staat dat de Heere je jeugd vernieuwt als die van een arend:

Uw jeugd vernieuwt als die van een arend.

PSALMEN 103:5

In de oudheid geloofde men dat arenden telkens wanneer ze in de rui kwamen, hun oude veren verloren en een nieuw verenkleed kregen, weer jong werden. Ze konden spreken met verwijzing naar dat specifieke geloof. Want als de lezers dat geloofden, konden ze het als illustratie gebruiken en zeggen: 'Zoals je denkt aan de arend die zijn kracht en zijn jeugd vernieuwt, telkens wanneer hij in de rui komt, zo zal jouw kracht worden ingewisseld als je op de Heere wacht.'

Je krijgt eigenlijk gewoon je tweede adem. Je weet hoe het gaat wanneer je heel hard aan het rennen bent en zegt: 'Man, ik sta echt op het punt in elkaar te zakken.' Maar dan zet je door, je blijft doorgaan, en vervolgens krijg je je tweede adem. Het voelt alsof je helemaal niet hebt gerend, en je voelt je weer fris en klaar om verder te gaan.

Iedereen heeft dat wel eens meegemaakt, neem ik aan. Ik geloof dat dit is wat ermee wordt bedoeld. Er staat dat je je kracht zult vernieuwen. Je krijgt een tweede adem, zoals een arend zijn oude veren kwijtraakt en opnieuw jong wordt. Je jeugd wordt vernieuwd als die van een arend. Of, zoals Jesaja zegt:

Wie op de Heer wachten, krijgen nieuwe kracht. Ze stijgen op met vleugels als arenden. Ze zullen rennen zonder moe te worden en zonder te bezwijken.

David vertelt ons hier dus hetzelfde als Jesaja ons later vertelt. Vind je het moeilijk te geloven dat je de goedheid van de Heere in het land van de levenden zult zien? Sta je op het punt te bezwijken? Wacht dan op de Heere. Wacht geduldig op Hem. Spreek jezelf moed in. Met andere woorden, spreek jezelf moed in de Heere in. Zeg gewoon: 'De Heere zit op de troon. De Heere gaat het doen. Hij zal voor alles zorgen. Hij en niet ik zal hier de hoop zijn, en Hij zal de situatie redden. Daarom zal ik op Hem wachten.'

Terwijl ik op Hem wacht, breng ik mijn geest in een houding van rust in plaats van onrust. In plaats van gefrustreerd, van streek en bezorgd te zijn en me af te vragen wat er gaat gebeuren, rust ik gewoon in de Heere. Geestelijk gesproken vertrouw ik me gewoon aan Hem toe. Ik weet gewoon dat Hij op Zijn eigen manier voor alles zal zorgen, of ik me er nu zorgen over maak of niet. Dan kom ik in de toestand waarin ik op de Heere wacht en in de Heere rust. Dan komt er nieuwe kracht en wordt bezwijken onmogelijk.

19

Psalm 28: leven door Gods stem

Psalm 28 is de derde van drie Psalmen achter elkaar die erover spreken dat het huis van de Heere de vreugde van de psalmist is.

Tot U roep ik, HEERE, mijn rots; houd U niet doof voor mij. Als U tegen mij blijft zwijgen, word ik als wie in de kuil neerdalen.

PSALMEN 28:2

Met andere woorden, ik zal sterven. Ik zal zijn als degenen die gestorven zijn als U tegen mij zwijgt. Ik moet iets van U horen. Als U niet tegen mij spreekt, zal ik sterven, of ik zal ten minste als een dode zijn. Ik zal geestelijk dood zijn, omdat ik niets van U hoor.

Soms vraag ik me af hoe zoveel gemeenten schijnbaar doorgaan zonder ooit iets van God te horen. Ik denk dat ze eigenlijk ook niet echt doorgaan. In sommige opzichten lijken ook zij op degenen die in de kuil neerdalen. Ik ben in gemeenten geweest, en ik ben er altijd bezorgd over dat wij op een dag misschien ook zo worden als we niet altijd naar de Heere luisteren. Want als God niet spreekt, blijft het organisme niet leven, omdat Gods stem ons leven geeft.

Hij zegt:

Of: naar het Heilige der Heiligen, of mogelijk naar de ark van het verbond, waar die in deze tijd ook ondergebracht was. Hij zegt:

Ruk mij niet weg met de goddelozen en met allen die onrecht bedrijven, die van vrede spreken met hun naaste, terwijl er kwaad is in hun hart.

PSALMEN 28:4

Dit verwijst er waarschijnlijk naar dat hij vlak buiten de ingang van de tent staat waar de ark van het verbond zich bevindt. Al kan het ook betekenen dat hij ergens buiten Jeruzalem is. Als hij zich dan omdraait en zijn handen in gebed opheft in de richting waar Gods aanwezigheid zichtbaar is geworden, dat wil zeggen in de richting van Jeruzalem, waar de ark zich bevindt, dan verwacht hij dat hij verhoord wordt.

Dit weten we in elk geval: toen Daniël naar Babylon en Perzië was weggevoerd, bad hij nog steeds elke dag, meerdere keren per dag, met zijn gezicht naar Jeruzalem. Hij richtte zich naar Jeruzalem omdat hij meende dat God daar... Hij wist natuurlijk dat God in de hemel woonde en niet in Jeruzalem, maar daar had God Zijn aanwezigheid geopenbaard. Daarom bad hij in die richting wanneer hij bad. Wij bidden natuurlijk niet meer in die richting, omdat wij ons in het Nieuwe Jeruzalem bevinden, en dit Jeruzalem geen bepaalde geografische grenzen heeft.

20

Acht slaan op Gods werk

Vers 3:

Geef hun loon naar wat zij doen en naar hun slechte daden, geef hun naar het werk van hun handen, vergeld hun naar wat zij verdienen. Want zij letten niet op de daden van de HEERE, en op het werk van Zijn handen; daarom zal Hij hen afbreken en niet opbouwen. Geloofd zij de HEERE, want Hij heeft mijn luide smeekbeden gehoord.

PSALMEN 28:3-5

Ze praten alsof ze vrienden zijn, maar in hun hart zijn ze vijanden en proberen ze schade aan te richten. Ze vleien alleen maar.

Dit is een interessant vers. Zij die geen acht slaan op de werken van de Heere en op de werking van Zijn handen, zullen uiteindelijk vernietigd en niet opgebouwd worden. Als we bedenken dat het ons verlangen is, en het doel van de gemeente, om opgebouwd

te worden, omdat het lichaam van Christus gesticht of opgebouwd moet worden, kunnen we zien hoe noodzakelijk het is dat de gemeente acht slaat op het werk van de Heere en op de werking van Zijn handen. Als ze geen acht slaan op het werk van de Heere en op de werking van Zijn handen, zullen ze niet opgebouwd worden.

Dat betekent dat we ons bewust moeten zijn van wat God doet. Met welke werkzaamheid is Hij op dit moment bezig? We moeten ons voortdurend bewust zijn van Gods huidige strategieën en plannen, Zijn activiteiten en Zijn werkzaamheden. We moeten Zijn werken overwegen en we moeten Zijn werkzaamheden overwegen, anders zullen ook wij niet opgebouwd worden. Als de gemeente uiteindelijk niet wordt opgebouwd, zal zij vernietigd worden.

Nu zal de gemeente als werkelijke entiteit, de ware gemeente, nooit vernietigd worden. Maar iedere afzonderlijke verschijningsvorm van de gemeente zou vernietigd kunnen worden. Dat geldt voor onszelf, maar ook voor een plaatselijke gemeente die in een gebouw met een kerktoeren samenkomt. Zo'n organisatie moet Gods huidige werk en Zijn huidige werkzaamheden in aanmerking nemen om gesticht en opgebouwd te worden.

Ik kan persoonlijk gemeenten bedenken, al zal ik ze niet noemen, die hun ogen lijken te proberen te sluiten voor de huidige werkzaamheden van God. Voor zulke groepen ziet het er volgens mij niet erg hoopvol uit. Ze zullen niet opgebouwd worden als ze niet met God meegaan wanneer Hij in beweging komt en niet Zijn handen worden, waarmee Hij Zijn werken kan doen.

De HEERE is mijn kracht en mijn schild; op Hem heeft mijn hart vertrouwd en ik ben geholpen. Daarom springt mijn hart op van vreugde en zal ik Hem met mijn lied loven. De HEERE is hun kracht, Hij is de kracht achter de overwinningen van Zijn gezalfde. Verlos Uw volk en zegen Uw eigendom, weid hen en draag hen tot in eeuwigheid.

PSALMEN 28:6-9

Dus terwijl hij zijn handen opgeheven houdt naar het heilige binnenste vertrek, bidt hij om zijn eigen veiligheid, verklaart hij dat God zijn schild en zijn veiligheid is, en bidt hij voor het volk, dat het door God gered, gezegend en gevoed zal worden.

21

Het opschrift en de inwijding van Psalm 29

We gaan verder en komen bij Psalm 29. Ik ben ervan overtuigd dat het opschrift onder Psalm 30 bij Psalm 29 hoort. Ik heb eerder, toen we het over de opschriften van de Psalmen hadden, gezegd dat de opschriften in de Hebreeuwse handschriften soms bij het hoofdstuk erboven horen in plaats van bij het hoofdstuk eronder. In onze Bijbel hebben de vertalers het hoofdstuknummer gewoonlijk steeds boven het opschrift gezet, zodat het lijkt alsof het opschrift altijd bij het daaropvolgende hoofdstuk hoort.

Maar in het Hebreeuws staan de hoofdstuknummers er niet op die manier in. Je hebt eenvoudigweg het hoofdstuk en het opschrift, dan het hoofdstuk en het opschrift, hoofdstuk en opschrift, zonder de nummers. Daarom is het onmogelijk om alleen door ernaar te kijken te weten of het opschrift bij het begin of het einde van een passage hoort.

We hebben in feite gezien dat in het voorbeeld van Habakuk hoofdstuk 3, dat een psalm is — Habakuk hoofdstuk 3 is gewoon één psalm — een opschrift staat, waarvan een deel aan het begin en een deel aan het einde staat. Het deel aan het begin is het deel dat de auteur vermeldt. Het deel aan het einde is het deel dat zegt dat het voor snaarinstrumenten was, enzovoort, voor de koorleider en al dat soort dingen. Dat stond aan het einde.

Merk op dat het opschrift van Psalm 30 zegt:

Een psalm en een lied.

PSALMEN 30

Er staat niet bij wie het gemaakt heeft. Er staat:

Een psalm en een lied bij de inwijding van het huis van David.

PSALMEN 30

Dat lijkt meer een aanduiding van het doel dan een aanduiding van het auteurschap. Daarom zou het waarschijnlijk aan het einde van een psalm staan, als we Habakuk hoofdstuk 3 als patroon nemen om zulke zaken te begrijpen. Dat zou veel logischer zijn.

Psalm 29 klinkt veel meer als een psalm die uitgesproken zou worden bij de inwijding van het huis van David dan Psalm 30. Als je Psalm 30 leest, gaat die in feite voornamelijk over vreugde vanwege herstel van ziekte. De schrijver is ziek geweest en God heeft hem doen herstellen. Hij zegt:

U hebt mijn rouwklacht veranderd in een reidans. Ik ben genezen. Ik ben nu blij. Ik was ziek. Ik stond zelfs op het punt te sterven en nu hebt U mijn gezondheid hersteld.

PSALMEN 30:12

Dat klinkt niet als het soort psalm dat je schrijft bij de inwijding van het huis. Psalm 29 klinkt daar echter wel naar, want Psalm 29 gaat helemaal over de stem van God en de macht, de majesteit en de luister van God, en over het geven aan God van het soort eer dat Zijn Naam toekomt. Dat is het soort dingen dat gezegd zou kunnen worden tijdens een viering, bij een inwijdingsfeest van een tempel of van het paleis van de koning in Jeruzalem, of iets dergelijks. Daarom geloof ik dat die titel bij Psalm 29 hoort. Volgens het opschrift van Psalm 29 is het een psalm van David. Het andere opschrift aan het einde vertelt ons dat het een psalm en een lied is, dat kennelijk bij de inwijding van Davids huis werd gezongen.

22

Het gezag van Gods stem

Dit is een psalm met veel herhaling. Zo beginnen nogal wat verzen met de woorden:

De stem van de HEERE, de stem van de HEERE, de stem van de HEERE, de stem van de HEERE.

PSALMEN 29:4-10

Dat is wat we telkens en telkens en telkens weer zullen horen. Het gaat over de kracht van Gods stem. Het lijkt erop dat die kracht wordt beschreven in termen van de luidheid of de nadrukkelijkheid van Zijn stem. Maar hoewel dat soort beelden wordt gebruikt, heeft de werkelijke kracht van de stem van de Heere natuurlijk niets te maken met hoe luid of dreunend die is. Want in dat geval zou die niet indrukwekkender zijn dan een sonische knal, die ook luid en dreunend is.

De werkelijke kracht van de stem van God is dat die van Hem uitgaat en een woord is, een stem van gezag. Wanneer Hij spreekt, reageert de schepping dus. Dat staat hier niet, maar we herinneren ons dat God in Genesis 1 sprak en dat het zo was. Hij zei:

En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

GENESIS 1:3

en het hele verduisterde heelal kon niet anders dan verlicht worden. Toen Hij zei:

Laat de wateren overvloedig allerlei levende wezens voortbrengen,

GENESIS 1:20

hadden de wateren geen keus. Ze moesten het doen. De schepping reageert op het gezag van die stem. Wanneer God spreekt, luistert de hele schepping. Alleen de mens heeft het recht — hij heeft niet het recht, maar wel het vermogen — om die stem te negeren. Iedere keer dat de mens haar heeft genegeerd, is dat hem tot schade geweest.

We vinden hier de beschrijving van Gods stem, die in werkelijkheid spreekt van het gezag van Zijn Woord. Zij wordt beschreven in termen van een geweldige wind of een geweldige storm die door een bos trekt, het helemaal kaalstroopt en allerlei schade aanricht. De stem van de Heere wordt hier voorgesteld in termen van de krachtigste natuurkracht die men kent. Niet omdat zij even krachtig is als die natuurkracht, maar omdat zij groter is en men zich in de natuur geen grotere kracht kon voorstellen om haar mee te vergelijken.

De stem van de Heere is natuurlijk krachtiger dan alles in de natuur, want de hele natuur kwam tot bestaan doordat God Zijn stem liet klinken. Zijn stem is beslist verheven boven de dingen die zij heeft geschapen. Maar deze ontzagwekkende storm en stormwind, deze wind die alles op zijn pad verwoest, is het krachtigste natuurverschijnsel dat men zich kon voorstellen. Daarom werd dat gekozen als symbool voor wat onbeschrijfelijk is, voor wat onvergelijkbaar is, voor wat groter is dan alles in de natuur.

Op dezelfde manier zouden we over de beschrijvingen van de hel in de Bijbel als vuur en dergelijke kunnen zeggen dat we niet weten of het letterlijk vuur is. We weten dat de hel in de beschrijvingen consequent wordt voorgesteld als een plaats waar vuur is. Maar het is natuurlijk heel goed mogelijk dat wat de hel werkelijk is, veel erger is dan echt vuur, en dat verbrand worden gewoon het verschrikkelijkste is waarbij mensen zich iets kunnen voorstellen en waaraan een beeld ontleend kon worden. Het kan zijn dat de hel veel erger is dan in het vuur staan, maar men kon niets ergers bedenken om haar mee te vergelijken.

Zo is het ook met de stem van de Heere hier. Zij is beslist krachtiger dan de wind en de storm waarmee zij wordt beschreven, maar men kon niets groters bedenken om haar mee te vergelijken. Bovendien zit er iets passends in, want soms wordt de stem van God gelijkgesteld aan de adem van Zijn neusgaten, de adem van Zijn mond. Om het zo te zeggen: Hij ademt Zijn Woord uit. Wanneer Hij uitademt, is dat niet zomaar een klein pufje, maar een orkaan.

23

Gods woord als adem en stormwind

Ik zal je daarvan een voorbeeld laten zien in Psalm 33:6, waar we in deze poëzie het gebruikelijke Joodse parallelisme aantreffen. Psalm 33:6 zegt:

Door het Woord van de HEERE is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht.

PSALMEN 33:6

In dat parallelisme wordt de adem van Zijn mond gelijkgesteld aan het Woord van de Heere. Dat wil zeggen: als je spreekt, laat je een beetje lucht ontsnappen. In wezen wordt hier gezegd dat wanneer Hij spreekt, de lucht die uit Zijn mond komt in Psalm 29 wordt beschreven als een stormwind, als een onstuimige storm.

Zo gaat het:

Geef de HEERE, machtigen, geef de HEERE eer en kracht. Geef de HEERE de eer van Zijn Naam, buig u voor de HEERE neer in Zijn heerlijke heiligdom.

PSALMEN 29:1-2

Deze twee verzen zijn op muziek gezet in een heel mooi aanbiddingslied, dat we waarschijnlijk nog wel eens zullen leren.

Let erop hoe het parallelisme hier wordt uitgewerkt. Het bestaat uit drie stappen:

Geef de Heer de eer, machtigen. Geef de Heer eer en kracht. Dat voegt iets toe aan de eerste uitspraak.

Je ziet dus hoe de gedachte zich in Hebreeuwse poëzie ontwikkelt. Het eerste zegt alleen:

Geef de HEERE,

en spreekt vervolgens de luisteraars aan:

Jullie machtigen.

Met Jullie machtigen kunnen de engelen bedoeld zijn, of machtige mannen, misschien vorsten en koningen. Maar:

Geef de HEERE de eer van Zijn Naam, buig u voor de HEERE neer in Zijn heerlijke heiligdom. De stem van de HEERE klinkt over de wateren, de God der ere dondert; de HEERE is op de grote wateren.

PSALMEN 29:2-3

24

De schoonheid van heiligheid

De schoonheid van heiligheid is een uitdrukking die heel wat keren in de Psalmen voorkomt. Ik weet niet precies hoeveel keer. Laat me eens kijken of we hier een kruisverwijzing hebben. Nee, we hebben er geen die ons die informatie geeft. Maar ik weet dat er zeker drie, vier of vijf verschillende plaatsen in de Psalmen zijn die spreken over de schoonheid van heiligheid.

In Psalm 27, die we zojuist gelezen hebben, wordt gesproken over de schoonheid van de Heere:

‘Ik wil de lieflijkheid van de HEERE aanschouwen.’

PSALMEN 27:4

De schoonheid van de Heere is de schoonheid van heiligheid. Hij is een heilig God, en daar is iets moois aan. In Psalm 110, een Messiaanse psalm, staat:

Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht, getooid met heilig sieraad; uit de baarmoeder van de dageraad is voor U de dauw van Uw jeugd.

PSALMEN 110:3

Je herinnert je misschien nog dat we dat vers bestudeerd hebben. Dat staat in Psalm 110.

De schoonheid van heiligheid betekent natuurlijk de luister van een heilig karakter. Als je karakter heilig is, dan is dat iets moois. Gods karakter is heilig, dus daardoor is Hij mooi. Als je eenmaal een glimp kunt opvangen van de schoonheid van heiligheid, zal dat veel veranderen. Ik denk dat het alles in je leven zal veranderen, want de meeste mensen zien heiligheid als iets wat nogal saai is. Wereldse mensen doen dat. Heiligheid is iets waar niets bijzonder aantrekkelijks aan is. Misschien hebben ze een verkeerd beeld van wat heiligheid is. Ik weet zeker dat dat zo is. Ze denken daarbij aan grijze kleding dragen, geen sieraden dragen, nooit glimlachen, je haar in een knot dragen en zulke dingen. Ik denk dat sommige heiligingskerken heiligheid zo hebben voorgesteld.

Maar dat is natuurlijk niet wat heiligheid is. Heiligheid is rein zijn, zoals God rein is. Mensen die niet rein zijn, kunnen dat niet waarderen. Bedenk:

Alle dingen zijn wel rein voor hen die rein zijn, maar voor hen die bezoedeld en ongelovig zijn, is niets rein, maar hun verstand en ook hun geweten zijn bezoedeld.

TITUS 1:15

Niets. Voor wie verontreinigd is, heeft reinheid geen aantrekkingskracht. Maar als je eenmaal een zekere mate van heiligheid hebt ervaren, kun je heiligheid werkelijk waarderen. Het is iets heerlijks. Het is iets moois. Het is iets wat je meer aantrekt dan al het andere.

Daarom zei David:

Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

PSALMEN 27:4

Dat is al mijn aandacht en al mijn streven waard, omdat het zo heerlijk is. En dus geeft

Geef de HEERE de eer van Zijn Naam, buig u voor de HEERE neer in Zijn heerlijke heiligdom. De stem van de HEERE klinkt over de wateren, de God der ere dondert; de HEERE is op de grote wateren.

PSALMEN 29:2-3

aan dat aanbidding van de Heere niet slechts een last is, iets wat je met tegenzin doet. Dan breng je bepaalde offers terwijl je wenst dat je het niet hoefde te doen, wenst dat je ergens anders kon zijn in plaats van daar, en wenst dat je naar de voetbalwedstrijd keek in plaats van in het kerkgebouw gezangen te zitten zingen.

De Heere aanbidden hoort iets te zijn wat je doet uit waardering voor Zijn schoonheid. Van nature voelen we ons aangetrokken tot wat we mooi vinden. Als we de Heere of heiligheid niet mooi vinden, zullen we ons niet tot Hem aangetrokken voelen. Hoewel we Hem misschien uiterlijk zullen aanbidden, zal daar geen vreugde in zijn. We zullen er niet van genieten. We zullen wensen dat het voorbij is, zodat we ons echt kunnen gaan bezighouden met wat we werkelijk graag doen.

Maar hier wordt gezegd dat we de waardering en aantrekkingskracht voor de heerlijkheid en heiligheid van God moeten hebben die werkelijk gepast zijn. Als je eenmaal een beetje van het heilige leven hebt geproefd en je zonden hebt weggedaan, enzovoort, begin je je af te vragen waarom je er ooit voor koos om te zondigen.

Je begint je af te vragen waarom heiligheid je niet eerder heeft aangetrokken. De reden is natuurlijk dat je haar nooit eerder hebt gezien. Je hebt de schoonheid ervan nooit gezien.

25

Gods stem over bomen, dieren en storm

Nu spreken we over de stem van de HEERE:

De stem van de HEERE is vol kracht, de stem van de HEERE is vol glorie. De stem van de HEERE breekt de ceders, ja, de HEERE verbreekt de ceders van de Libanon. Hij doet de Libanon huppelen als een kalf en de Sirjon als een jonge, wilde os.

PSALMEN 29:4-6

Libanon stond bekend om zijn sterke, reusachtige ceders. Heel vaak spreekt de Bijbel over de ceders van Libanon als het toonbeeld van kracht, het toonbeeld van schoonheid en het toonbeeld van hoogte en grootheid. De ceders van Libanon. Maar de stem van de HEERE breekt de ceders van Libanon, zoals een krachtige wind bomen omver blaast.

De stem van de HEERE hakt vurige vlammen uit de wolken.

PSALMEN 29:8

Dat wil zeggen: Hij laat de grote ceders door deze machtige, orkaanachtige wind over de grond voortjagen.

De stem van de HEERE doet de woestijn beven, de HEERE doet de woestijn Kades beven. De stem van de HEERE doet de hinden jongen werpen en ontschorst de wouden; maar in Zijn tempel zegt eenieder: Hem zij de eer! De HEERE troont boven de watervloed, ja, de HEERE troont als Koning voor eeuwig.

PSALMEN 29:8-10

Met „hinden” worden waarschijnlijk berggeiten of herten bedoeld, of dieren van dat soort, en Hij zorgt ervoor dat ze jongen werpen. Letterlijk staat er in de kantlijn: pijn hebben.

Waarschijnlijk wordt daarmee bedoeld dat de stem van de HEERE zo stormachtig, zo angstaanjagend en zo krachtig is, dat zelfs de wilde dieren daardoor voortijdig weeën krijgen. Het is zoiets angstaanjagends dat hun weeën daardoor te vroeg beginnen.

Daarnaast is er nog een andere uitleg geopperd. Het woord dat hier in het Hebreeuws met „hinds” is vertaald... Iets wat ik misschien nooit eerder heb genoemd, is dat in het Hebreeuws de klinkers meestal ontbreken en er alleen medeklinkers staan. Waarom dat zo is, weet ik niet zeker. Om je de waarheid te zeggen, weet ik niet veel van het Hebreeuws, maar de Hebreeuwse Bijbel is grotendeels alleen met medeklinkers geschreven. We hebben al eerder genoemd dat de Naam Yahweh wordt gespeld als Y-H-W-H, zonder klinkers. Je kunt verschillende klinkers toevoegen om er Jehovah of Yahweh van te maken, en hoe het wordt uitgesproken hangt af van welke klinkers je toevoegt.

Er staan enkele woorden in de Bijbel die andere woorden zouden kunnen zijn als je andere klinkers toevoegt. In dit geval zou het Hebreeuwse woord dat hier met „hinds” is vertaald, als je andere klinkers tussen de medeklinkers zet, het woord „eiken” kunnen zijn. „Eiken” is een alternatieve vertaling. Het hangt ervan af welke klinkers

de vertaler kiest om in het woord te zetten. In plaats van dat het gaat over herten die jongen werpen, zou het kunnen gaan over een uitwerking op de eiken. In de Living Bible staat:

Waardoor draaien en wankelen de machtige eiken?

Met andere woorden, dat volgt hetzelfde beeld van de ceders van de Libanon die over de grond huppelen. Als het Hebreeuws op de andere manier wordt gelezen, wordt waarschijnlijk ook gezegd dat Hij de eiken laat huppelen als een kalf. Het gaat dus óf over wilde dieren die voortijdig jongen werpen, óf het gaat nog steeds over bomen, zoals daarvoor.

Er staat:

en legt de bossen bloot, Of eigenlijk: Hij stroopt ze kaal. Dat wordt daarmee bedoeld.

Dat is interessant om juist op dit punt te zeggen, want hier spreekt hij over deze geweldige wind die de bomen over de grond blaast en ervoor zorgt dat ze als kalveren en wilde dieren over de grond huppelen. En dan staat er plotseling:

**De stem van de HEERE doet de hinden jongen werpen en
ontschorst de wouden; maar in Zijn tempel zegt eenieder: Hem
zij de eer!**

PSALMEN 29:10

Nogmaals, dit werd door David uitgesproken voordat de tempel was gebouwd. Het moet dus hebben verwezen naar de tabernakel of iets in die trant.

Dan staat er:

**De HEERE zal Zijn volk kracht geven, de HEERE zal Zijn volk
zegenen met vrede.**

PSALMEN 29:11-12

Als we dit zien als een inwijdingspsalm, een inwijdingsfeest voor Davids paleis, dan kunnen we zien dat deze psalm Gods geweldige stem in gedachten roept, Gods grote gezag om te spreken. En hoewel de koning een prachtig huis heeft om in te wonen, moet hij bedenken dat iedereen in Gods huis over Gods heerlijkheid spreekt. David moet niet verheerlijkt worden vanwege zijn huis, maar Gods huis is de plaats waar over Zijn heerlijkheid wordt gesproken. Gods stem is zo geweldig dat je die maar beter nooit kunt vergeten. Je kunt die maar beter niet negeren, iets waartoe een koning vaak geneigd is. Koningen worden vaak wat hoogmoedig, omdat zij de machtigste mannen in hun koninkrijk zijn, en dan vergeten ze God. Misschien schreef David deze psalm bij de inwijding van zijn huis om zichzelf of het volk eraan te herinneren, of eenvoudigweg om God te eren met een verklaring van hoe geweldig Gods stem is en hoe groot Zijn gezag is wanneer Hij spreekt.

26

Psalm 30: genezen en gered van het graf

Laten we naar Psalm 30 gaan. Zoals ik al zei, luidt het opschrift van de psalm:

Een lied en psalm bij de inwijding van het huis van David,

PSALMEN 30

Maar ik geloof dat dit bij de vorige psalm hoort. Dat betekent dat we voor deze psalm geen opschrift hebben. We weten niet wie hem geschreven heeft of wanneer hij geschreven is. Maar uit de psalm blijkt duidelijk dat hij gaat over een man die van een ziekte genezen is en God daarom prijst, zoals we vooral in vers 2 en 3 zullen zien.

Vers 1:

Ik zal U roemen, HEERE, want U hebt mij opgetrokken en mijn vijanden over mij niet verblijd. HEERE, mijn God, ik heb tot U geroepen en U hebt mij genezen. HEERE, U hebt mijn ziel uit het graf opgehaald; U hebt mij in het leven behouden, zodat ik in de kuil niet ben neergedaald.

PSALMEN 30:2-4

Let op dit beeld. In de ene regel van vers 3 staat:

U hebt mij uit het graf gehaald, en in de volgende staat:

U hebt me in leven gehouden, zodat ik niet in de kuil terechtkwam.

In het ene geval klinkt het alsof hij inderdaad gestorven is en uit het graf is teruggebracht. In het andere geval klinkt het alsof hij niet helemaal gestorven is, maar wel het gevaar liep in de kuil af te dalen. Merk op dat die twee uitdrukkingen allebei voor dezelfde ervaring gebruikt zouden kunnen worden.

Dat doet denken aan de uitspraken in hoofdstuk 16, waar stond:

U zult mijn ziel in het graf niet verlaten,

PSALMEN 16:11

of in Hades:

U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet.

PSALMEN 16:11

Je zou het op beide manieren kunnen zien. Het zou kunnen betekenen dat David van de dood werd gered en daarom uiteindelijk niet verlaten in het graf achterbleef. Of het zou kunnen betekenen, zoals Petrus en Paulus het door de Geest begrepen, dat de Man Die het graf inging, namelijk Jezus, eruit werd gehaald. Ook dit zou een Messiaanse verwijzing kunnen zijn, al wordt het in het Nieuwe Testament nooit als zodanig

aangehaald, dus we kunnen daar niet zeker van zijn. Want er wordt wel iets genoemd wat, als je het letterlijk neemt, zoals de apostelen sommige van deze uitspraken in de Psalmen vaak namen, als opstanding begrepen zou kunnen worden:

Ik zal U roemen, HEERE, want U hebt mij opgetrokken en mijn vijanden over mij niet verblijd. HEERE, mijn God, ik heb tot U geroepen en U hebt mij genezen. HEERE, U hebt mijn ziel uit het graf opgehaald; U hebt mij in het leven behouden, zodat ik in de kuil niet ben neergedaald.

PSALMEN 30:2-4

Wat zou dat voor hen een ideale psalm zijn geweest om aan te halen wanneer ze over de opstanding spraken. In feite is deze duidelijker dan sommige van de psalmen die ze daarover wél aanhaalden.

27

Na een nacht van verdriet komt vreugde

Zing psalmen voor de HEERE, gunstelingen van Hem! Loof Hem ter gedachtenis aan Zijn heiligheid. Want een ogenblik duurt Zijn toorn, maar een leven lang Zijn goedgunstigheid; overnacht 's avonds het gewezen, 's morgens is er gejuich.

PSALMEN 30:5-6

Het is goed om de dingen in het juiste perspectief te blijven zien. Wanneer je huilt, komt dat natuurlijk doordat alles verkeerd lijkt te gaan. Op zulke momenten is het goed om te bedenken dat onze problemen van voorbijgaande aard zijn. Hoeveel problemen heb je in je leven gehad? Kun je er een getal aan verbinden? Waarschijnlijk niet. Je hebt in je leven waarschijnlijk duizenden problemen gehad — in elk geval honderden, en waarschijnlijk duizenden verschillende soorten. Misschien wel meerdere per dag, kleine of grote. Maar je hebt gezien dat ze allemaal tot een einde zijn gekomen.

Als je op dit moment toevallig een probleem hebt, is het waarschijnlijk niet een probleem dat je lang geleden ook al had. Het is waarschijnlijk een nieuw probleem, en ook dit zal eindigen, net zoals de andere eindigden. Het is goed om dat in het juiste perspectief te blijven zien. Het huilen kan een nacht duren, maar tegen de ochtend is alles veranderd.

Soms gaat het echt letterlijk zo. Er zijn momenten waarop ik me somber voel over het een of ander, en dat bederft mijn hele dag. Dat zou natuurlijk niet zo moeten zijn, en het gebeurt ook niet erg vaak. Maar ik kan me momenten herinneren waarop ik me iets te veel door iets heb laten meeslepen, waardoor mijn hele avond ellendig werd. Ik zou het niet precies omschrijven als een avond lang huilen, maar als echt somber zijn, echt ontmoedigd zijn en soms zelfs neerslachtig zijn. Maar dan word ik wakker en is het een nieuwe dag. De zon schijnt. Ik weet niet eens meer waarover ik daarvoor zo neerslachtig was. De omstandigheden zijn niet noodzakelijk veranderd, maar ik heb weer allerlei nieuwe moed. Bovendien verandert God de omstandigheden natuurlijk vaak van de ene op de andere dag.

Hij wijst erop dat hij ziek was en dat hij, toen hij ziek was, waarschijnlijk aan zijn leven wanhoopte, zoals vers 3 doet vermoeden. Mogelijk was hij zelfs bang dat hij zou sterven. Maar God bevrijdde hem daarvan. Toch was ook dat huilen van voorbijgaande aard, en in de ochtend kwam er vreugde. De Heere heeft hem reden gegeven om zich te verheugen.

28

Van zorgeloze voorspoed naar gebed

En hij zegt — dit was kennelijk voordat hij ziek werd — in vers 6:

Ík zei wel in mijn zorgeloze rust: Ik zal voor eeuwig niet wankelen.

PSALMEN 30:7

Dat doet ons denken aan wat sommige van de goddeloze mannen in Psalm 10 zeiden.
Er staat dat zij zeiden:

Hij zegt in zijn hart: Ik zal niet wankelen, want van generatie op generatie zal mij geen onheil treffen.

PSALMEN 10:6

In mijn voorspoed, zei hij hetzelfde soort dingen. Ik dacht dat ik nooit aan het wankelen zou worden gebracht.

— Want, HEERE, door Uw goedgunstigheid had U mijn berg vast doen staan. — Maar toen U Uw aangezicht verborg, werd ik door schrik overmand.

PSALMEN 30:8

Maar vervolgens zegt hij:

U verborg Zich voor mij en ik raakte van streek.

Met andere woorden: God zegende mij zozeer dat ik dacht dat ik nooit enige tegenspoed zou ondervinden. Ik dacht dat moeilijkheden mij nooit aan het wankelen zouden brengen, omdat God mij sterk had doen staan, zoals bergen sterk staan. Gods gunst over mij had mij sterk doen staan als een berg. Maar toen besepte ik dat het niet zo was. God hoeft maar met Zijn ogen te knipperen en van mij weg te kijken, en plotseling kan alles verkeerd gaan. Dat is kennelijk wat er gebeurde. Hij werd ziek. We weten niet precies wat voor ziekte het was.

Hij zegt:

Tot U, HEERE, riep ik; ik smeekte de Heere:

PSALMEN 30:9

Hij zei tegen de Heere:

Wat voor winst is er in mijn bloed, in mijn neerdalen in het graf?
Zal het stof U loven? Zal dat Uw trouw verkondigen?

PSALMEN 30:10

Met andere woorden: als ik leef, kan ik U prijzen en kan ik Uw waarheid bekendmaken. Maar als ik sterf, wat voor nut heeft dat dan voor U? Wat kunt U daarmee winnen? Het stof zal U toch niet prijzen wanneer mijn lichaam tot stof terugkeert?

Luister, HEERE, en wees mij genadig; HEERE, wees mijn Helper.

PSALMEN 30:11

Nu getuigt hij dat dit precies is wat God heeft gedaan.

U hebt voor mij mijn rouwklacht veranderd in een reidans, U hebt mijn rouwgewaad losgemaakt en mij met blijdschap omgord.

PSALMEN 30:12

Hij treurde over zijn ziekte, maar nu kan hij opstaan, dansen en zich verheugen.

Daarom zal mijn eer voor U psalmen zingen en niet zwijgen.
HEERE, mijn God, voor eeuwig zal ik U loven.

PSALMEN 30:13

29

Ziekte, rouw en herstel als beeldspraak

Er is natuurlijk ook een mogelijkheid die we moeten overwegen: dat de beschreven ziekte geen lichamelijke ziekte was. Ik geloof dat er enkele Psalmen zijn waarin ziekte als metafoor wordt gebruikt voor andere soorten moeilijkheden. In een van de

Psalmen die we gelezen hebben, stond iets dergelijks — ik weet niet meer precies welke Psalm het was. Het kan Psalm 40 of Psalm 41 zijn geweest — waarin hij zei dat zijn vijanden dachten dat hij ten dode toe ziek was, terwijl hij in werkelijkheid misschien helemaal niet ziek was. Het is Psalm 41. Het verbaast me dat ik me dat herinnerde, want ik ben niet zo vertrouwd met deze Psalm. In Psalm 41, die we al behandeld hebben, staat:

Welzalig is hij die verstandig omgaat met een ellendige; in dagen van onheil zal de HEERE hem bevrijden.

PSALMEN 41:1

enzovoort. Daarna stond er — nu ja, dat zou over een letterlijke ziekte kunnen gaan — maar in vers 7 staat:

Allen die mij haten, mompelen tezamen over mij. Zij bedenken tegen mij wat slecht voor mij is en zeggen:

PSALMEN 41:7

Het is heel goed mogelijk dat hij het over een letterlijke ziekte heeft. Maar terwijl ik deze Psalm lees, komt de gedachte bij me op dat hij misschien aan iets anders dan een letterlijke ziekte denkt, hoewel hij in vers 2 en 3 enzovoort spreekt in termen van genezing van ziekte. In vers 1 noemt hij zijn tegenstanders, zijn vijanden. Zijn toestand is dus ziekelijk of kwijnend — niet noodzakelijk een lichamelijke toestand, maar mogelijk meer zoiets als zijn politieke positie, als dit David is, of misschien gewoon zijn veiligheid in het algemeen. Hoe dan ook, misschien kunnen we dit het beste gewoon als een letterlijke ziekte beschouwen. Dan besparen we ons de moeite om dit verder te interpreteren.

Hij zegt:

Ik rouw niet langer. Ik heb mijn rouwkleed uitgetrokken.

Een rouwgewaad werd gedragen wanneer mensen in de rouw waren, en soms bij bekering. Hij zegt:

U hebt voor mij mijn rouwklacht veranderd in een reidans, U hebt mijn rouwgewaad losgemaakt en mij met blijdschap omgord.

PSALMEN 30:12

Het is het gewaad van blijdschap.

30

Bekleed met vreugde en lof

Dit lijkt op een uitspraak in Jesaja 61, die misschien bij je opkwam toen we die uitspraak lazen. In Jesaja 61 staat in vers 3:

om aangaande de treurenden van Sion te beschikken dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eiken van de gerechtigheid, een planting door de HEERE, om Hem te verheerlijken.

JESAJA 61:3

Merk op dat er staat dat God bepaald heeft aan hen die treuren sieraad te geven in plaats van hun as. Dat wil zeggen: ze zaten in de as, wat een manier van rouwen was, gekleed in een rouwgewaad en met as. Maar Hij zou hun as wegnemen en hun daarvoor in de plaats sieraad geven. Hij zou hun rouw wegnemen en hun vreugdeolie geven, en hun geest van zwaarmoedigheid wegnemen en hun een lofgewaad aandoen. Dit is natuurlijk beeldspraak. Het is alsof een man door verdriet omringd en overweldigd was, maar nu bekleed is met blijdschap en lof.

In Psalm 30, vers 11, staat:

U hebt mijn rouwkleed uitgetrokken en mij met blijdschap bekleed, om dit specifieke doel te bereiken:

Daarom zal mijn eer voor U psalmen zingen en niet zwijgen.
HEERE, mijn God, voor eeuwig zal ik U loven.

PSALMEN 30:13

‘Mijn eer’ is een heel moeilijke uitdrukking. Ze komt meerdere keren in de Psalmen voor, en het is niet altijd duidelijk wat ze betekent. Sommige uitleggers geloven dat het ‘mijn tong’ betekent. Anderen geloven dat het ‘mijn ziel’ betekent. Weer anderen geloven dat het het hoogste en zuiverste deel van mijn mens-zijn betekent, dat naar het beeld van God gemaakt is. Maar al deze dingen zijn slechts gissingen.

Omdat we niet zeker weten waar hij naar verwijst, zouden we volgens mij gewoon kunnen suggereren dat het gaat over zijn tong of zijn mond die God lof toezingt. Misschien blijven we met een onbeantwoorde vraag zitten over wat hij bedoelt:

zodat ik U uit volle borst kan toezingen.

Niettemin is dit iets waarover op grond van het beschikbare bewijs geen definitieve beslissing kan worden genomen.

Hij zegt:

Daarom zal mijn eer voor U psalmen zingen en niet zwijgen.
HEERE, mijn God, voor eeuwig zal ik U loven.

PSALMEN 30:13

Dat is zijn uiteindelijke voornemen, omdat God hem reden heeft gegeven om te dansen en zich te verheugen. God heeft zijn rouwgewaad weggenomen, hem daarvoor in de plaats blijdschap aangedaan en hem ritme in zijn voeten gegeven en het verlangen om van vreugde te springen en te dansen. Hij moet echt ziek zijn geweest. Hij wanhoopte aan zijn leven en verheugde zich erover dat hij weer in het land van de levenden was teruggebracht.

31

Psalm 31: van angst naar vertrouwen

Psalm 31 is de laatste die we hier zullen behandelen. We hoeven er niet al te veel over te zeggen, behalve dat dit een Psalm is die onder grote spanning werd geschreven. Heel wat Psalmen beginnen met angst en eindigen met zekerheid of vertrouwen. Deze doet dat twee keer.

In de verzen 1 tot en met 8 hebben we een hele cyclus van precies dat patroon. In het eerste gedeelte, tot vers 6, hebben we de angst. Daarna hebben we in de verzen 7 en 8 de zekerheid en het vertrouwen die je aan het einde van de Psalm zou kunnen aantreffen. Maar dan heb je in vers 9 opnieuw de angst. Die duurt voort tot later in de Psalm, waar de toon wat positiever wordt, misschien rond vers 14.

Het is interessant dat hij die hele cyclus twee keer doorloopt. Eerst is hij moedeloos, dan verheugt hij zich, daarna is hij opnieuw moedeloos en vervolgens verheugt hij zich opnieuw. Dat betekent dus óf dat deze man twee problemen had die elkaar vlak na elkaar opvolgden, óf misschien dat hij in de verzen 1 tot en met 8 de zaak grondig uiteenzet en vervolgens in de verzen 9 tot en met 24 teruggaat om haar diepgaander te bekijken en meer bijzonderheden te geven.

32

Psalm 31 in de gebeden van anderen

Een interessant punt is dat ook andere Bijbelse personen woorden uit deze psalm hebben gebruikt. Dat wil zeggen: zij gebruikten hem en citeerden eruit op momenten dat zij wanhopig waren. Dat laat zien hoe de Psalmen ook buiten de formele aanbidding gebruikt kunnen worden en hoe ze op zoveel situaties van toepassing zijn. De eerste drie verzen worden bijvoorbeeld woordelijk geciteerd in Psalm 71, waarschijnlijk door een andere schrijver. Deze psalm is door David geschreven, maar—

De schrijver van Psalm 71—wij weten niet wie dat was, maar hij leefde in een latere tijd—citeerde uit deze psalm, omdat die uitdrukking gaf aan de gevoelens en gedachten die door hem heen gingen. Jona citeerde eruit toen hij in de buik van de walvis zat, of hij zinspeelde er in elk geval op. In vers 6 zegt David:

Ik haat hen die nietige afgoden vereren. Ik vertrouw op de HEERE.

PSALMEN 31:7

In Jona 2:8, toen Jona in de buik van de walvis zat, sprak hij over valse goden. Hij sprak over afgoden. Hij verwijst naar degenen die acht geven op ijdele leugens en citeert daarmee uit deze passage.

Jona citeerde ook uit het laatste gedeelte ervan. Vers 22 zegt hier:

Ik echter zei, in mijn haast: Ik ben afgesneden van voor Uw ogen; maar toch hoorde U mijn luide smeekbeden toen ik tot U riep.

PSALMEN 31:23

Je zult merken dat de woorden van Jona in Jona 2:4, die hij in de buik van de walvis uitsprak, heel sterk op deze woorden lijken. Jona zal natuurlijk bekend zijn geweest met de Psalmen, omdat hij na de tijd van David leefde. Toen hij in nood verkeerde, citeerde hij uit deze psalm. Veel mensen in latere tijden hebben gemerkt dat zij zich konden herkennen in deze psalmen, die over Davids nood spraken: Jona in de walvis, en ook Jeremia.

Jeremia citeerde eruit. Niet formeel, maar hij herhaalde gewoon een regel eruit. Vers 13 zegt:

Want ik hoor de laster van velen; angst van rondom, omdat zij tegen mij samenspannen. Zij bedenken plannen om mij het leven te benemen.

PSALMEN 31:14

In Jeremia 20:10 zien we dat Jeremia iets zegt wat daar sterk op lijkt en wat op deze psalm gebaseerd moet zijn. Jeremia 20:10 zegt:

Want ik heb het kwaad gerucht van velen gehoord: Magor-Missabib! Maak het ons bekend, dan zullen wij het bekendmaken. Alle stervelingen met wie ik vrede had, loeren op een struikeling van mij: Misschien laat hij zich door anderen overhalen, dan kunnen we hem overwinnen, en kunnen we onze wraak op hem nemen.

JEREMIA 20:10

Lasteren betekent hetzelfde als kwaadspreken. In de psalm staat:

Ik hoorde hoe velen mij belasterden.

Hier staat:

Ik hoorde hoe velen mij zwartmaakten; overal om me heen was angst, enzovoort.

Toen David in nood verkeerde, gaf hij door de inspiratie van de Geest uitdrukking aan uitspraken die later op de lippen lagen van anderen die soortgelijke situaties doormaakten. Dat laat zien dat de Psalmen ook onze gebeden kunnen worden wanneer wij dingen meemaken die lijken op wat de psalmist meemaakte. We vinden daarin door God geïnspireerde gebeden. Het is voor ons zowel een gebedenboek als een liedboek: geïnspireerde gebeden die bij de situatie passen en die andere godvrezende mannen zich eveneens eigen maakten.

Het verbazingwekkendste, of het belangrijkste, geval is dat Jezus Zelf eruit citeerde. Zijn laatste woorden aan het kruis kwamen uit deze psalm, uit vers 5:

In Uw hand beveel ik mijn geest; U hebt mij verlost, HEERE, getrouwe God!

PSALMEN 31:6

of:

vertrouw ik mijn geest toe.

Jezus citeerde dit in Lukas 23:46 als Zijn laatste woorden aan het kruis.

Mij is verteld dat dit ook een avondgebed voor kinderen werd. Kleine kinderen leerden van hun moeder om dit te bidden wanneer zij naar bed gingen, zoiets als: 'Nu leg ik mij neer om te slapen.' Wanneer zij gingen slapen, knielden zij neer en baden zij:

Vader, in Uw handen vertrouw ik mijn geest toe.

Wanneer je gaat slapen, weet je nooit wat er met je geest zal gebeuren. Terwijl je slaapt, leg je hem in Gods handen. Waarschijnlijk leerde Jezus dat gebed als kind van Zijn moeder, zoals iedere andere Joodse jongen. Het was een algemeen Joods gebed voor kinderen, en Jezus sprak dat gebed ook uit toen Hij aan het kruis stierf.

33

Psalm 31: gebed om redding en bescherming

Laten we deze psalm lezen. Ik zal niet veel opmerkingen maken, omdat sommige van dezelfde thema's uit de voorgaande psalmen worden herhaald.

Tot U, HEERE, heb ik de toevlucht genomen, laat mij niet beschaamd worden, voor eeuwig; bevrijd mij door Uw gerechtigheid. Neig Uw oor tot mij, red mij met spoed, wees voor mij een sterke rots, een burcht om mij te behouden. Want U bent mijn rots en mijn burcht! Wijs mij dan de weg en leid mij zachtjes, omwille van Uw Naam. Trek mij uit het net dat zij heimelijk voor mij spanden, want U bent mijn kracht. In Uw hand beveel ik mijn geest; U hebt mij verlost, HEERE, getrouwe God! Ik haat hen die nietige afgoden vereren. Ik vertrouw op de HEERE. Ik zal mij verheugen en verblijden in Uw goedertierenheid, want U hebt mijn ellende gezien en mijn ziel in benauwdheden gekend. U hebt mij niet overgeleverd in de hand van de vijand, maar mijn voeten in de ruimte doen staan. Wees mij genadig, HEERE, want angst benauwt mij; verzwakt van verdriet is mijn oog, mijn ziel en mijn buik. Want mijn leven teert weg door verdriet en mijn jaren door zuchten; mijn kracht is vervallen door mijn ongerechtigheid en mijn beenderen zijn verzwakt.

PSALMEN 31:2-11

Dat klinkt als een regel uit een boetepsalm.

Vanwege al mijn tegenstanders ben ik tot een smaad geworden, voor mijn burens het meest, en tot een bron van angst voor mijn bekenden; wie mij op straat zien, ontvluchten mij. Vergeten ben ik, als een dode, verdwenen uit het hart; ik ben geworden als een gebroken kruik.

PSALMEN 31:12-13

Het is: 'Uit het oog, uit het hart.' Nadat iemand gestorven is, vergeten de mensen hem.

Als je eenmaal iets hebt gebroken, gooi je het gewoon weg en vergeet je het. Het is alsof de mensen hem vergeten zijn. Zelfs zijn vrienden en kennissen hebben hem verlaten.

Want ik hoor de laster van velen; angst van rondom, omdat zij tegen mij samenspannen. Zij bedenken plannen om mij het leven te benemen. Maar ik vertrouw op U, HEERE. Ik zeg: U bent mijn God!

PSALMEN 31:14-15

Ik zei:

U bent mijn God. Mijn leven ligt in Uw handen. Bevrijd me uit de handen van mijn vijanden en van de mensen die mij achtervolgen. Laat Uw licht over Uw dienaar schijnen. Red me vanwege Uw liefde. Laat me niet voor schut staan, Heer, want ik heb U aangeroepen. Laat de slechte mensen voor schut staan en laat hen zwijgen in het graf. Snoer de leugenaars de mond die vol trots en minachting vreselijke dingen over rechtvaardige mensen zeggen.

U verbergt hen in het verborgene van Uw aangezicht voor het hoogmoedig gedrag van de man; U doet hen schuilen in een hut voor het getwist van tongen.

PSALMEN 31:21

Dat wil zeggen: God zal ons beschermen tegen het gevaar van laster.

Dank aan de Heer, want Hij heeft mij in een belegerde stad Zijn wonderbaarlijke liefde getoond. In mijn paniek zei ik: U kunt mij niet meer zien. Toch hoorde U mij smeken toen ik tot U riep. Heb de Heer lief, iedereen die bij Hem hoort, want de Heer beschermt wie trouw zijn en straft hoogmoedige mensen streng. Maar houd moed, dan zal Hij jullie hart sterk maken.

Dat lijkt op het slotvers van Psalm 27, vers 14.

Wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken, u allen die op de
HEERE hoopt!

PSALMEN 31:25

Je merkt dat bijna elke regel iets uit een eerdere psalm bevatte. Dat betekent niet dat er niets oorspronkelijks aan was, maar het laat gewoon zien hoeveel thema's in de Psalmen terugkomen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Psalmen 25:2-3
- Psalmen 25:3-4
- Romeinen 5:5
- Psalmen 25:5-6
- Psalmen 37:7
- Psalmen 27:14
- Handelingen 13:2
- Psalmen 25:7-8
- Jeremia 31:31
- Jeremia 31:34
- Psalmen 25:9-10
- Mattheüs 9:13

- Psalmen 25:11-12
- Psalmen 25:13-14
- Psalmen 25:15
- Psalmen 25:16-22
- Psalmen 26:9
- Psalmen 27:4
- Psalmen 28:3
- 2 Kronieken 2:6
- Johannes 1:14
- Psalmen 26:2
- Psalmen 26:3
- Psalmen 26:4-7
- Psalmen 26:8
- Psalmen 26:9-13
- 2 Korinthe 6:14-16
- Psalmen 27:1
- Romeinen 8:31
- Psalmen 27:2-3
- Psalmen 3:7
- Mattheüs 6:33
- Spreuken 30:7
- Psalmen 34:11
- Psalmen 27:5
- Psalmen 91:1
- Psalmen 27:5-9
- Psalmen 27:8
- Job 11:7
- Psalmen 27:10
- Efeze 1:6
- Psalmen 27:12
- Psalmen 27:13
- Lukas 18:1
- Spreuken 13:12
- Galaten 6:9

- Jesaja 40:31
- Psalmen 103:5
- Psalmen 28:2
- Psalmen 28:4
- Psalmen 28:3-5
- Psalmen 28:6-9
- Psalmen 30
- Psalmen 30:12
- Psalmen 29:4-10
- Genesis 1:3
- Genesis 1:20
- Psalmen 33:6
- Psalmen 29:1-2
- Psalmen 29:2-3
- Psalmen 110:3
- Titus 1:15
- Psalmen 29:4-6
- Psalmen 29:8
- Psalmen 29:8-10
- Psalmen 29:10
- Psalmen 29:11-12
- Psalmen 30:2-4
- Psalmen 16:11
- Psalmen 30:5-6
- Psalmen 30:7
- Psalmen 10:6
- Psalmen 30:8
- Psalmen 30:9
- Psalmen 30:10
- Psalmen 30:11
- Psalmen 30:13
- Psalmen 41:1
- Psalmen 41:7
- Jesaja 61:3

- Psalmen 31:7
- Psalmen 31:23
- Psalmen 31:14
- Jeremia 20:10
- Psalmen 31:6
- Psalmen 31:2-11
- Psalmen 31:12-13
- Psalmen 31:14-15
- Psalmen 31:21
- Psalmen 31:25

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.